Влада – Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 76 (2078) ♦ Вівторок, 27 квітня 1999 року ♦ Ціна договірна

УВАГА, «гаряча» лінія!

Сьогодні 27 квітня гостем нашої редакції і вашим співрозмовником, шановні читачі, буде Голова Верховної Ради України **Олександр Миколайович Ткаченко.**

«Гарячий» телефон 225-40-25

цього дня до ваших послуг з 18.00 до 20.00. Телефонуйте й ви зможете почути відповіді на питання, що вас хвилюють, безпосередньо від Голови Верховної Ради.

Парламентська хроніка

Пом'янули жертв Чорнобильського лиха

24 квітня

З другого голосування схвалено проект закону про участь України в міжнародних миротворчих операціях. Прийнято також постанову ВР про невідкладні заходи щодо стабілізації фінансово-економічного стану підприємств водного транспорту України в зв'язку з воєнними діями НАТО проти Югославії.

Далі розглянуто проекти законів про основи фінансової та бюджетної підтримки агропромислової галузі України, про внесення змін до деяких законодавчих актів у зв'язку з внесенням змін до Закону «Про господарські товариства» та про внесення змін до Закону «Про загальний військовий обов'язок і військову службу». Однак голосування довелося перенести на наступний день.

Депутати розглянули і намагалися проголосувати законопроекти «Про металобрухт», «Про правовий режим воєнного стану» та «Про символіку Червоного Хреста та Червоного Півмісяця в Україні», однак для прийняття рішень бракувало голосів. Голова ВР був змушений раніше завершити сесійне засідання.

5 травня сесія продовжить роботу. Нинішнього тижня депутати працюватимуть у округах.

Суботнє пленарне засідання розпочалося й завершилося на сумній ноті. Депутати пом'янули хвилиною мовчання жертв Чорнобильської аварії.

27 квітня

✔ *1691 р. Розгром козацькими загонами Семена Палія татарської орди під Очаковом.*

✔ *1903 р. Читання Михайлом Грушевським у Парижі курсу лекцій з історії України.*

✔ *1917 р. У Києві відбувся губернський з'їзд Української селянської спілки.*

✔ *1919 р. У Харкові відбувся I Всеукраїнський з'їзд профспілок.*

Довга Радуниця баби Насті

26 квітня — тринадцять літ Чорнобильської трагедії

Ми їхали до Народичів позаминулого (Поминальної) понеділка, котрий на Поліссі зветься Радуницею. Дорога крізь зону відселення - враження, до якого важко звикнути: полудень, але така безлюдна тиша, ніби всі навколо сплять, бо ніч. Ніч без темряви, невидима ніч, якщо можна таке уявити. А коли з дороги бачиш, що десь садять картоплю, це — мов сон. Може, це тобі й справді сняться сни людей, котрі виселені звідси і повертаються раз на рік, саме на Радуницю, пом'янути своїх. А Народичі — селище чистеньке й гарне, мов привітний людний острівець у безмовному морі. На цвинтарі того дня було людно: і свої, й приїжджі. Свіжий пісок тутешніх могил схожий на жовте борошно, його легко розвіє вітер. А потім ми поїхали до 70-літньої баби Насті Аврамчук, котра сама-самісінька живе в селі Великі Кліщі.

(Закінчення на 9-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У номер

Без претензій на роль соліста

Завершилася історична ювілейна зустріч на вищому рівні лідерів держав—членів НАТО та їх партнерів у Вашингтоні. НАТО досить чітко і ясно дала зрозуміти усім, що перебирає на себе відповідальність за порядок у Євроатлантичному регіоні. Ті, кого встановлені правила співжиття не влаштовують, можуть оскаржити їх в ООН або ОБСЄ. Однак НАТО не бачить іншої альтернативи, крім спільних активних дій на європейському континенті з перехованими міжнародними організаціями, включаючи в цей список Європейський союз і Західноєвропейський союз. Про це заявили в комюніке саміту.

(Закінчення на 10-й стор.).

Бомби — це завжди сльози

Виступ голови Комітету Верховної Ради України у закордонних справах і зв'язках з СНД Бориса Олійника на пленарному засіданні Верховної Ради 23 квітня 1999 року

Надійшла трагічна звістка: розтрощено останній міст, який зв'язував Нови-Сад з довколосвіттям, при цьому зруйновано водогін. Отже, місто залишилося без питної води.

(Закінчення на 4-й стор.).

...Та 23 лідери

Заступник Голови Верховної Ради України, голова Національної ради з питань молодіжної політики при Президенті України Віктор Медведчук зустрівся з лідерами 23 молодіжних організацій.

Йшлося про запровадження молодіжної політики в роботі українського парламенту.

Розглянуто також деякі організаційні питання, що стосуються персонального складу ради, проекту положення про раду.

Хто насправді обстоює інтереси України?

3

У АН-70 з'явився ще один інвестор

4

У номер

Три — працюють, три — ремонтують

Уночі минулої неділі від'єднано від енергосистеми й виведено в середній ремонт на 59 діб другий енергоблок Запорізької АЕС.

На вчорашній ранок на ЗАЕС працювали третій, четвертий і п'ятий енергоблоки.

4 травня має бути завершено середній ремонт на шостому енергоблоці. Орієнтовно 20 травня після поточного ремонту, що триває 25-й день, до енергосистеми під'єднають перший енергоблок.

Усі ремонти енергоблоків — планові. За графіком ремонтної кампанії, незабаром розпочнеться середній ремонт на п'ятому, а трохи пізніше — капітальний — на четвертому енергоблоках.

Борги

Спочатку гроші, потім трактори

Харківський тракторний завод припинив відвантаження техніки для українських сільгоспвиробників. Керівництво ХТЗ змушене було прийняти таке рішення, оскільки борги Державного лізингового фонду за вже поставлену техніку сягнули 46 млн. грн.

Трактори надійдуть на село лише після погашення цього боргу. Нині ХТЗ виставив претензію Державній лізинговій компанії та лізинговому фонду на всю суму боргу, а також на сплату пені у розмірі 3 млн. грн.

Цього року підприємство відвантажило селу за лізинговою схемою 660 тракторів, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

❍ *На Єнакіївській шахті ім. Карла Маркса Донецької області стався вибух. Одного гірника врятовано, ще одного знайдено мертвим, доля останніх шести — невідома.*

❍ *У Києві відкрито меморіальний комплекс, присвячений жертвам Чорнобильської катастрофи.*

P.S.

13 років після трагедії

У номер

✔ Вашингтон

Час підбивати підсумки

Учора завершився офіційний візит Президента України Леоніда Кучми до США. Під час святкування 50-річчя НАТО Леонід Кучма провів зустрічі з директором-розпорядником МВФ Мішелем Камдессю, канцлером ФРН Герхардом Шрьодером, Президентом Румунії Емілом Константинеску.

Під час зустрічі Мішель Камдессю оголосив про намір фонду продовжити співробітництво, а віце-президент Світового банку Йоханнес Лін повідомив, що на наступному тижні до України можуть надійти 40 млн. доларів траншу кредиту на реструктуризацію вугільної промисловості.

Президент України домовився також про проведення в Києві на найвищому рівні консультацій Україна—Німеччина (липень) та Україна—Румунія (травень).

✔ Київ

Лідери опинилися в «меншовиках»

Політрада НДП рекомендувала на другому етапі 4-го з'їзду партії висунути кандидатом у Президенти України нинішнього глави держави Леоніда Кучму. Однак із цим рішенням не згодні лідер народних демократів Анатолій Матвієнко та його перший заступник Володимир Філенко, котрі на політраді опинилися в «меншовиках». На прес-конференції за підсумками політради А. Матвієнко заявив, що «Л. Кучма не повинен балотуватися на посаду Президента в ім'я перспектив нашої партії та нашої держави». А. Матвієнко переконаний, що НДП уже програла вибори-99 і нині їй ліпше думати про наступні парламентські вибори.

Лідер НДП, говорячи про ймовірність висунення єдиного кандидата в Президенти від правоцентристських сил, зазначив, що бачить прагнення партій не до об'єднання, а до приєднання. Він не виключив теоретичної можливості співпраці народних демократів з Євгеном Марчуком, однак поки що таких розмов не велося.

А. Матвієнко та В. Філенко заявили: якщо з'їзд, призначений на 14—15 травня, підтримає кандидатуру Л. Кучми, то вони «залишать свої партійні посади і серйозно подумають про перебування в НДП».

Обидва Рухи — нелегітимні

Обидві частини Руху не мають юридичного права висувати кандидатів у Президенти, — заявив один із лідерів НРУ (Ю. Костенка) народний депутат Олександр Лавринович. На прес-конференції в парламенті він повідомив, що Київський обласний суд призупинив рішення Мін'юсту, яким фактично було визнано легітимним один Рух — Геннадія Удовенка. Тепер обидва крила НРУ перебувають в однаковому, нелегітимному стані. За словами О. Лавриновича, Мін'юст допустив серйозні порушення законодавства, про що свідчить рішення суду. Нині Рух на чолі з Ю. Костенком має намір звернутися до Генпрокуратури з проханням розібратися в рішеннях Мін'юсту.

Однак рухівці активно продовжують консультації з іншими партіями, зокрема, з НДП, ДемПУ, «Реформи і порядок», КУН, УРП, з метою висунення єдиного кандидата від правоцентристських партій. Ю. Костенко назвав «безпідставними» чутки про альянс Руху з Є. Марчуком. «Партія нормально ставиться до цієї кандидатури, — сказав він, — однак від Є. Марчука не було жодної офіційної пропозиції про співробітництво».

✔ Фотофакт

У селі Костинці Сторожинецького району Чернівецької області продовжується ліквідація наслідків грунтового зсуву.

Фото Анатолія ЛИСЕНКА (ДІНАУ).

Постанова Верховної Ради України

Щодо відносин України і Організації Північноатлантичного договору (НАТО)

Динамічні зміни геополітичної обстановки у нинішньому однополюсному світі, складність і нестійкість військово-політичної ситуації в Європі, тривале внутрішнє кризове становище України обумовлюють необхідність активізації зусиль, спрямованих на зміцнення її міжнародних позицій, відстоювання національних інтересів, забезпечення надійної безпеки і обороноздатності. Необхідними передумовами цього Верховна Рада України вважає послідовність, виваженість, передбачуваність зовнішньої політики, її багатовекторність, розбудову відносин України з іншими державами, міжнародними організаціями на засадах збалансованості і взаємоповаги, рівноправності і взаємовигоди, відкритості і взаєморозуміння, неучасті у військових блоках, невтручання у внутрішні справи —за принципом «Безпека для себе — через безпеку для всіх». Цим має визначатися і позиція щодо участі України у системах регіональної, загальноєвропейської і універсальної безпеки.

Оскільки відносини України з європейськими і євроатлантичними політичними і економічними структурами та структурами безпеки мають виняткове державне значення, а визначення засад зовнішньої політики належить за Конституцією України до виключних повноважень Верховної Ради України, неприпустимим є те, що парламент з різних причин виявився фактично відстороненим від формування курсу на співробітництво із зазначеними структурами. Це стосується і визначення позиції України у відносинах з Організацією Північноатлантичного договору (НАТО).

На розгляд Верховної Ради України не подавалися основоположні документи, що визначають зміст і створюють договірно-правову основу відносин так званого «особливого партнерства» України з НАТО, зокрема Рамковий документ Програми НАТО «Партнерство заради миру» (8 лютого 1994 року, м. Київ), Хартія про особливе партнерство між Україною та Організацією Північноатлантичного договору (9 липня 1997 року, м. Мадрид), Меморандум про взаєморозуміння між Урядом України і НАТО щодо заснування Центру інформації та документації НАТО в Україні (7 травня 1997 року, м. Київ) та щодо призначення офіцерів зв'язку НАТО в Україні (9 грудня 1998 року, м. Брюссель). Не була подана на розгляд Верховної Ради України і Державна програма співробітництва України з Організацією Північноатлантичного договору (НАТО) на період до 2001 року, яка затверджена Указом Президента України від 4 листопада 1998 року. Відсутнє фінансово-економічне обгрунтування витрат на виконання зобов'язань, що випливають з цієї Програми. Не визначені джерела покриття цих витрат, що лягають додатковим тягарем на Державний бюджет України, зрештою на платників податків.

У рамках угод про співробітництво з НАТО на території України регулярно проводяться військові навчання за участю підрозділів збройних сил інших держав. Проте на порушення Конституції України рішення про їх допуск на територію України на схвалення Верховною Радою України не вносились.

Нав'язувана певними силами однобічна орієнтація на повномасштабну інтеграцію України в НАТО, намагання втягти її до цього альянсу, що є військово-політичним блоком, негативно сприймається значною частиною населення країни, ускладнює відносини з членами Співдружності Незалежних Держав, передусім з нашими найближчими сусідами — Російською Федерацією і Білоруссю. У багатьох громадян викликають глибоке занепокоєння порушення балансу сил у Європі у зв'язку з розширенням НАТО на Схід — до західних рубежів без'ядерної України і можливістю розміщення ядерної зброї на території нових членів НАТО, радикальний перегляд концепції альянсу та його практичні дії останнім часом, особливо у зв'язку з внутрішнім югославським конфліктом навколо Косово. Самочинне розширення переліку «загроз», на які керівництво НАТО має намір реагувати, вдаючись до силових дій, за межами територій країн — членів альянсу та застосування збройної сили без згоди Ради Безпеки ООН, приниження ролі Організації Об'єднаних Націй і Організації з безпеки і співробітництва в Європі не тільки кардинально змінюють характер і місце НАТО в системі міжнародних відносин, які були декларовані при його створенні, а й суперечать основоположним нормам міжнародного права, передусім вимогам статті 7 Статуту ООН, яка закріплює виключні прерогативи Ради Безпеки ООН у справі підтримання миру і міжнародної безпеки, підриває домовленості щодо контролю за озброєнням і роззброєнням в Європі.

Трагічні події останніх днів — масовані бомбардування військами НАТО Союзної Республіки Югославії однозначно засвідчили, що Організація Північноатлантичного договору є агресивним військовим блоком, керівництво якого привласнило право чинити суд і розправу над будь-якою суверенною державою, не рахуючись ні зі Статутом Організації Об'єднаних Націй, ні з нормами міжнародного права і людської моралі.

Нехтування з боку держав — членів НАТО усталеними міжнародно-правовими нормами, утвердження права сили у міжнародних відносинах робить проблематичним набуття альянсом декларованої ним ролі миротворчого і стабілізуючого фактора на континенті в нових історичних умовах і є неприйнятним для України, як і для всієї світової спільноти. Недопущення призвичаєння до силового способу врегулювання міжнародних відносин, відвернення нової гонки озброєнь, якої не витримає навколишнє середовище, стає надзавданням світової політики.

Верховна Рада України вважає, що забезпечення взаєморозуміння держав — членів НАТО і країн, які не входять до цього військово-політичного блоку, може вирішуватися лише в контексті формування загальноєвропейської системи колективної безпеки, що базується на політичних, а не військових чинниках, на балансі національних інтересів держав-учасниць, за умови беззастережного додержання у взаєминах між ними, так само як і у відносинах із неєвропейськими суб'єктами міжнародного права, загальновизнаних міжнародно-правових норм і насамперед вимог Статуту Організації Об'єднаних Націй.

Верховна Рада України вважає вкрай небезпечними для справи міжнародного миру і безпеки людства наміри керівництва НАТО розширити сферу можливих силових дій альянсу за межі територій країн — його членів та здійснення будь-яких силових акцій НАТО без мандата Ради Безпеки ООН, засуджує насильницькі дії блоку проти суверенної Союзної Республіки Югославії, як невиправдані і антигуманні. Водночас Верховна Рада України засуджує будь-які етнічні чистки і виступає проти них, де б вони не відбувалися.

Зважаючи на зазначене вище, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Комітетам Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, всім державним органам при здійсненні заходів у рамках співробітництва з міжнародними, в тому числі європейськими, євроатлантичними, структурами послідовно і твердо обстоювати державні інтереси України, інтереси її народу, керуючись вимогами Конституції України та виходячи з проголошеного у Декларації про державний суверенітет України і закріпленого у затверджених Верховною Радою України Основних напрямах зовнішньої політики України позаблокового статусу України, що не виключає співробітництва з існуючими і створюваними системами універсальної і регіональної безпеки, діють відповідно до вимог Статуту ООН, але не допускає входження у воєнно-політичні блоки.

2. Враховуючи зміни, що сталися за останні роки у геополітичній обстановці, внутрішньому і міжнародному становищі України, вважати за необхідне прискорити затвердження відповідно до пункту 5 статті 85 Конституції України засад внутрішньої і зовнішньої політики, внести відповідні зміни у Концепцію (основи державної політики) національної безпеки України та Воєнну доктрину України, чітко визначивши умови участі України в міжнародній миротворчій діяльності та співробітництва з міжнародними системами колективної безпеки при неухильному додержанні позаблокового статусу України. Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони разом з іншими комітетами Верховної Ради України та за участю відповідних міністерств й інших центральних органів виконавчої влади України внести у тримісячний термін пропозиції з цього питання на розгляд Верховної Ради України з урахуванням того, що основи національної безпеки, організації Збройних сил України визначаються згідно з Конституцією України виключно законами України.

3. З огляду на агресивний характер нової доктрини і практичних дій Організації Північноатлантичного договору вважати за необхідне розглянути питання про характер усього комплексу взаємовідносин України з НАТО. Комітетам Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони та у закордонних справах і зв'язках з СНД разом з відповідними державними органами в двомісячний термін внести пропозиції з цього питання.

4. Запропонувати Президенту України як гаранту додержання Конституції України:

— вжити заходів до забезпечення неухильного додержання вимог Конституції України у питаннях, пов'язаних із здійсненням зовнішньополітичної діяльності, забезпеченням національної безпеки України, підтриманням на належному рівні її обороноздатності. Внести затверджену Указом Президента України Державну програму співробітництва з Організацією Північноатлантичного договору (НАТО) на період до 2001 року на розгляд Верховної Ради України;

— забезпечити подання на розгляд Верховної Ради України укладених від імені України міжнародно-правових актів, якими встановлюються договірно-правові засади її співробітництва з міжнародними організаціями і згода на обов'язковість яких надається Верховною Радою України;

— доручити Кабінету Міністрів України прискорити розробку для внесення на розгляд Верховної Ради України законопроектів про засади національної безпеки України, про загальну структуру та чисельність утворюваних відповідно до законів України військових формувань і правоохоронних органів держави, щодо яких Верховною Радою України ще не прийняті закони, про порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України, інших відповідних законопроектів, прийняття яких обумовлено Конституцією України.

5. Рекомендувати Президенту України:

— продовжити активні посередницькі миротворчі зусилля з метою зупинення бомбардування та інших силових дій НАТО проти Союзної Республіки Югославії;

— виступати проти будь-яких дій НАТО щодо ведення сухопутних операцій та військової окупації території Союзної Республіки Югославії;

— ініціювати невідкладне проведення міжнародної конференції під егідою Організації Об'єднаних Націй по мирному врегулюванню в Союзній Республіці Югославії і запропонувати місцем проведення такої конференції столицю України — місто Київ;

— внести пропозицію щодо скликання в Києві конференції глав держав — учасниць Організації з безпеки і співробітництва в Європі з метою сформування моделі колективної безпеки, адекватної сучасним геополітичним умовам, і укладення відповідного договору.

6. Кабінету Міністрів України:

— забезпечити широку гласність зовнішньополітичної діяльності, зокрема регулярне і повне інформування народних депутатів України, громадськості України щодо співпраці з європейськими, євроатлантичними та іншими міжнародними структурами;

— вжити невідкладних заходів до призупинення знищення наявних в Україні стратегічних авіаційних комплексів та шахтнопускових установок;

— ініціювати скликання в квітні 1999 року засідання Дунайської Комісії для розгляду питань безпеки і судноплавства по Дунаю і відшкодування збитків, завданих Україні та іншим державам — користувачам Дунайської транспортної артерії внаслідок ембарго стосовно Югославії та військових дій НАТО проти Союзної Республіки Югославії;

— доручити Міністерству фінансів України, Міністерству економіки України, Міністерству транспорту України та Державній податковій адміністрації України терміново визначити суму збитків, завданих Україні як користувачу Дунайської транспортної артерії за час дії ембарго та внаслідок дій НАТО проти Союзної Республіки Югославії;

— внести до 1 травня 1999 року на розгляд Верховної Ради України пропозиції про тимчасове — до відновлення в повному обсязі судноплавства по Дунаю —звільнення підприємств морського і річкового транспорту Дунайського басейну від податків і зборів (обов'язкових платежів) до бюджетів та до державних цільових фондів;

— звернути увагу Міністерства оборони України на неприпустимість порушення Конституції України при проведенні військових навчань за участю підрозділів збройних сил інших держав і необхідність неухильного додержання вимог пункту 23 статті 85 Конституції України щодо обов'язкового схвалення Верховною Радою України рішень про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України.

7. Запропонувати Кабінету Міністрів України:

— в процесі виконання Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» та при складанні проекту Державного бюджету України на 2000 рік вишукати можливості додаткового фінансування нагальних потреб Збройних сил України і Прикордонних військ України, оскільки наявний стан фінансового і матеріально-технічного забезпечення Збройних сил України, Прикордонних військ України, інших збройних формувань України, покликаних гарантувати безпеку України, не задовольняє навіть їхніх мінімально необхідних потреб, що загрожує національній безпеці і обороноздатності нашої країни;

— розробити і не пізніше серпня цього року внести на розгляд Верховної Ради України проект Державної програми розвитку оборонно-промислового комплексу України.

8. Провести у червні 1999 року парламентські слухання з питань реформування Збройних сил України.

Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони разом з іншими комітетами Верховної Ради України забезпечити підготовку необхідних документів та вирішення організаційних питань, пов'язаних з проведенням зазначених парламентських слухань.

Голова Верховної Ради України
О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
23 квітня 1999 року.
№ 612-XIV.

«Безпека для себе — через безпеку для всіх»

Хто насправді обстоює інтереси України?

Верховна Рада України 26 березня ц. р. розглянула питання про відносини України й Організації Північноатлантичного договору (НАТО)

Обговорення цього питання було заплановане ще до того, як армади літаків і бойових кораблів США та інших країн — членів альянсу — розпочали варварські бомбардування суверенної території Союзної Республіки Югославія. Трагічний розвиток подій на Балканах в останні дні лише яскравіше висвітлив нагальну необхідність розгляду парламентом усього комплексу питань, що стосуються відносин України з НАТО.

На жаль, саме такого, глибокого і всебічного, аналізу цієї злободенної проблеми від доповідачів — міністра закордонних справ України Б. Тарасюка, міністра оборони України О. Кузьмука, секретаря Ради національної безпеки і оборони України В. Горбуліна —народні депутати не почули. Їхні виступи, особливо доповідь глави українського зовнішньополітичного відомства, були суцільною апологетикою НАТО, вихвалянням «заслуг» цього агресивного блоку.

Це тим прикріше, що в даному разі йшлося про гарантії безпеки нашої Вітчизни, про вибір зовнішньополітичної орієнтації України, визначення засад її міжнародної політики, що за Конституцією України є винятковою компетенцією парламенту.

У нашій країні, однак, склалося так, що Верховну Раду тривалий час було практично усунено від здійснення своїх конституційних прерогатив, у тому числі від процесу формування державної лінії у відносинах з такою міжнародною структурою, як Північноатлантичний альянс.

Складність і гострота ситуації і в тому, що Президент, підпорядковані безпосередньо йому зовнішньополітичне та інші відомства, не рахуючись з парламентом, усупереч волі переважної більшості нашого народу нав'язали Україні односторонню, фактично прозахідну, пронатовську орієнтацію, несумісну з її нейтральним, позаблоковим статусом.

Численні дослідження соціологів свідчать, що за приєднання до НАТО виступають не більш як 30 відсотків населення України. За результатами опитувань, які щороку, починаючи з 1994 року, проводяться Інститутом соціології Національної академії наук України, частка тих, хто виступає за встановлення зв'язків з розвиненими країнами Заходу (не тільки з державами —членами НАТО) та за укладення Балтійсько-Чорноморського союзу, зменшилася з 15 відсотків у 1994 році до 13,7 відсотка — у 1998-му.

Хіба це не є імперативом до того, щоб політика держави в таких доленосних питаннях, з яких у суспільстві немає єдиної думки, творилася публічно, відкрито, виходячи тільки з інтересів України, щоб наші співвітчизники знали, які рішення і чому саме такі приймаються владними структурами?

Питання відносин з НАТО жодного разу не вносилося на обговорення у Верховній Раді.

Затверджену Указом Президента від 4 листопада 1994 року Державну програму співробітництва України з НАТО на період до 2001 року від громадськості України фактично було приховано. Директор американської Програми сприяння парламентові України Ч. Вайз справедливо відзначав: «Якщо державні програми не затверджені Верховною Радою України, вони становлять потенційну загрозу свободі окремих громадян».

Лише кілька днів тому програму співробітництва з Північноатлантичним альянсом почали друкувати в «Урядовому кур'єрі». Але публікація програми саме в цей час видається як виклик Верховній Раді, настроям, що переважають у нашому суспільстві: «Ви протестуєте проти агресії НАТО, проти бомбардування натовською авіацією Югославії? А ми вам — програму співробітництва НАТО». Об'єктивно це має вигляд демонстративної підтримки яструбів — верховодів агресивного альянсу.

Затверджена Президентом програма фактично спрямована на великомасштабну, прискорену підготовку України до вступу в НАТО як повноправного члена. Інакше неможливо витлумачити те, що стратегічною метою України у програмі проголошується «повномасштабна інтеграція її до європейських і євроатлантичних структур та повноправна участь у системі західноєвропейської безпеки», а найближчим завданням визначається «вивчення досвіду держав Центральної і Східної Європи до вступу в НАТО, участь у субрегіональних і загальноєвропейських проектах і програмах співробітництва, що відкриваються для майбутніх членів НАТО».

Що це так, свідчать і численні заяви міністра закордонних справ України, інших високих посадових осіб.

Вашингтонська «Діфенс-ньюз» («Новини оборони») ще в червні 1997 року, незабаром після того, як Президент України відвідав Вашингтон у зв'язку з засіданням комісії «Кучма—Гор», писала, що коли З. Бжезінський заявив, що Україна може бути готова до вступу в НАТО не раніше 2010 року, секретар Ради національної безпеки і оборони України В. Горбулін сказав: «Я зроблю все, що в моїх силах, щоб хоч трохи наблизити цю дату. Ми стараємося привести свою армію у відповідність із стандартами НАТО».

Правда, нещодавно на з'їзді так званої «Злагоди» Президент Л. Кучма заявив, що «небезпечно кидатись у чиїсь обійми або йти до когось у підпаски... Хочу ще раз з усією відповідальністю заявити: незважаючи на всі намагання зробити нашу зовнішню політику проросійською — аж до відновлення Союзу чи прозахідною — аж до вступу в НАТО, вона має бути проукраїнською. І тільки проукраїнською»! Його слова цитували на засіданні Верховної Ради міністри. Але в такому разі постає питання: а чи знає у президентській команді права, що робить ліва? Якщо Президент не підтримує тих, хто тягне Україну в НАТО, то чию думку висловлюють міністр закордонних справ і фактичний заступник Президента по Раді національної безпеки й оборони? Верховну Раду взагалі відтіснили від розгляду цієї проблеми. А в президентському оточенні про позиції щодо НАТО, схоже, немає єдиної думки. Це небезпечно для країни, в якій ми живемо.

Це один аспект цієї проблеми. Як узгоджуються наміри впливових сил у владних структурах втягти Україну в НАТО, військово-політичний блок, з декларованим в офіційних державних документах України її позаблоковим, нейтральним статусом?

У документах МЗС, вручених народним депутатам, зроблено спробу обгрунтувати тезу, нібито Декларація про державний суверенітет України, в якій проголошено її нейтральний, позаблоковий статус, була мало не тактичним кроком, «щоб вирватися з обійм так званої «імперії», і тепер Декларацію можна відкинути як відпрацьований матеріал.

Україну, її народ, Верховну Раду ставлять перед фактом. Виступаючи на сесії, міністр закордонних справ намагався переконати парламентаріїв у тому, що ні Хартія про так зване «особливе партнерство» з НАТО, ні інші документи, які, за визначенням МЗС, створюють договірно-правову базу співробітництва з НАТО, не підлягають затвердженню Верховної Ради.

Але це — нечесний прийом. Хартія за своїм характером і змістом — міжнародний договір з чітко визначеними зобов'язаннями сторін. За Віденською конвенцією про право міжнародних договорів, «договором є будь-яка міжнародна угода, укладена між державами в письмовій формі і регульована міжнародним правом, незалежно від,.. її конкретного найменування». До речі, в довідковому матеріалі, поданому МЗС народним депутатам у зв'язку з обговоренням відносин України з НАТО, зазначається: «Хартія фіксує політичні зобов'язання сторін на найвищому рівні і регламентує зміст «особливого партнерства» між Україною та НАТО».

Переконаний, що угоди з НАТО — «Хартія про особливе партнерство», «Рамковий документ» тощо, так само, як і меморандуми, що представляються українським урядом Міжнародному валютному фонду, й названі так лише для того, щоб уникнути розгляду і ратифікації їх Верховною Радою.

Та навіть якби згадані документи формально й не підлягали ратифікації, то з огляду на їх значення, на те, що вони стосуються засад зовнішньої політики, визначення її пріоритетів, їх неодмінно потрібно було внести на розгляд Верховної Ради. Те, що цього не було зроблено, не можна розглядати інакше, як вияв неповаги до Верховної Ради, ігнорування її.

Після того, як Комітет Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони нинішнього складу почав гостро ставити питання про порушення вимог Конституції, ігнорування Верховної Ради, до парламенту від уряду і президента почали, нарешті, надходити відповідні документи для ратифікації.

У 1997 році було створено так званий україно-польський миротворчий батальйон, який дехто вже встиг назвати «українсько-натовським». Укладену 26 листопада 1997 року від імені України міністром оборони України за дорученням Президента Угоду про утворення батальйону внесено Президентом Верховній Раді на ратифікацію лише 13 березня 1999 року — майже через півтора року після того, як її було підписано.

9 липня 1997 року на саміті НАТО в Мадриді (Іспанія) Президент України Л. Кучма та Генеральний секретар НАТО Х. Солана підписали Хартію про особливе партнерство між Україною та НАТО. Хартію на розгляд Верховній Раді не подавали. Зате на ратифікацію було внесено Угоду між державами — учасницями Північноатлантичного договору та іншими державами, які беруть участь у програмі «Партнерство заради миру», про статус їхніх збройних сил та Додатковий протокол до цієї Угоди, підписані Україною ще 6 травня 1996 року. Ці документи були подані Президентом на ратифікацію лише через два з лишком року після того, як їх було підписано, — 7 вересня 1998 року. А передбачений Конституцією (п. 2 ч. II ст. 92) базовий документ, який має регулювати порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України, на розгляд нинішнього складу Верховної Ради досі, незважаючи на неоднноразові нагадування, уряд так і не подав.

На території України провадять численні військові навчання за участю значних контингентів збройних сил країн —членів НАТО. Тільки в навчаннях «Сі Бриз-98» брали участь 1200 вояків зарубіжних військ. Однак на схвалення Верховною Радою рішення про допуск на територію України цих військ не виносили.

Про характер блоку НАТО. Після агресії проти Югославії це питання є риторичним. Та коли міністр закордонних справ України у своєму виступі на сесії всіляко вихваляв «заслуги» альянсу, здавалося, що виступає не член українського уряду, а представник натовського агітпропу, який цитує рекламний проспект НАТО.

Міністр у своїй доповіді обминув мовчанкою головне: в чому полягає суть нової доктрини НАТО. Адже верховоди НАТО привласнюють собі право, по-перше, діяти за межами території країн альянсу. А по-друге, застосовувати збройну силу без мандата Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй, як це вони зухвало роблять нині на Балканах. Що це, як не виклик світовому співтовариству?

Керівник зовнішньополітичного відомства вихваляв допомогу з боку НАТО Закарпаттю у ліквідації наслідків повені. Аж на ... 2 мільйони доларів допомогли. Те, що сталося в Закарпатті, — друга за масштабами екологічна катастрофа в Україні після Чорнобиля. То, може, «стратегічний партнер» України в особі його керівних органів хоч якусь заяву зробив, співчуття висловив, гуманітарну акцію організував? Адже це передбачено Хартією про особливе партнерство. Аж ніяк ні.

Обминув мовчанкою міністр й те, що нові члени НАТО перекидають збройні формування, розташовані на їхніх західних рубежах, на схід — до кордонів України.

Не сказав і про те, що Туреччина створила на Чорному морі флот, який вже перевищує в кілька разів за потужністю Чорноморський флот Російської Федерації і Військово-Морські сили України, разом узяті, нарощує також оперативну тактичну зброю. Міністр закордонних справ України оминув мовчанкою й те, що за своєю суттю НАТО була і залишається антиросійським військовим угрупованням і в її планах Україні відводиться цілком певна, небезпечна для неї роль.

Ось чому доповіді членів уряду не задовольнили народних депутатів.

Відкритий характер пленарного засідання Верховної Ради не дав змоги докладно зупинитися на фінансовому боці участі України в програмах НАТО. І все-таки деякі цифри було названо. Зокрема, у зв'язку з поставленим у президентській програмі завданням перейти на натовські стандарти озброєнь, тільки для того, щоб розробити такі стандарти, потрібно буде витратити щонайменше 500 мільйонів доларів. Варто нагадати, що весь бюджет нашого оборонного відомства в цьому році становить (у доларовому еквіваленті) менш як 450 мільйонів доларів. Для порівняння: військовий бюджет Угорщини, населення якої у п'ять разів менше, становив торік 600 мільйонів доларів.

Підраховано, що якби Україна приєдналася до НАТО, їй довелося б щороку витрачати близько півтора мільярда доларів, це — не рахуючи витрат на здійснення реформи наших Збройних сил.

Нагальною є потреба у проведенні спеціальних парламентських слухань для розгляду політико-правових і соціально-економічних аспектів реформування Збройних сил.

На засіданні Верховної Ради зазначалося, що нав'язана Україні після проголошення її незалежності відмова від тактичної ядерної зброї фактично зробила нашу країну беззахисною перед серйозною військовою небезпекою, завдала тяжкого удару по безпеці нашої країни. Фактично зруйновано вітчизняну оборонну промисловість. Ми втратили величезні експортні можливості. Це злочин перед Україною, перед нашим народом. І винні мають понести відповідальність.

А в яке нужденне становище поставлено наші війська? Вони навіть за затвердженим бюджетом мають одержати менш як половину того, що їм за мінімально необхідними потребами слід надати. Фактично й ці кошти надають не сповна.

Висновок із сказаного такий. Нинішня влада розвалила економіку, фінансову систему, зробила нестерпним життя основної маси нашого народу. Це є свідченням банкрутства нав'язаної Заходом, міжнародними фінансовими олігархіями економічної і соціальної політики. А та обставина, що Україна виявилася фактично прив'язаною до колісниці агресивного блоку НАТО, який поводиться, як жандарм, приводить до висновку, що збанкрутіла і міжнародна політика нинішнього уряду.

Це не політика суверенної держави, і визначають її не в Києві, тим паче не у Верховній Раді.

Хіба не про це свідчить ось такий факт.

У вересні 1996 року конгрес Сполучених Штатів Америки прийняв так звану «Резолюцію 120 на захист незалежності України». Ось деякі пункти з цієї Резолюції.

«(3) Президенту і парламенту України слід сфокусувати свої зусилля на розробці законодавства, необхідного для втілення нової демократичної Конституції;

(5) уряду України слід зробити першим пріоритетом демонтаж соціалістичних секторів її економіки, які ще залишаються, зокрема шляхом прискореної приватизації середніх і великих підприємств, приватизації державних і колективних господарств і ліквідації їх монополістичного контролю в агропромисловому секторі, створення ефективного конкурентоспроможного енергетичного сектора;

(6) уряду України слід здійснювати необхідні інституціональні і законодавчі реформи для зменшення податкового тиску, заохочення заснованої на ринкових відносинах конкуренції, захисту права приватної власності та здійснювати інші перетворення зі створення привабливого клімату для іноземних інвесторів;

(8) уряду України слід продовжувати співробітництво з державами «великої сімки» у справі надійного, безпечного закриття ядерного реактора в Чорнобилі;

(11) уряду України слід продовжувати дії на захист свого суверенітету та суверенітету інших незалежних держав колишнього Радянського Союзу шляхом протидії загрозі виникнення будь-якої політичної чи військової організації, яка могла б сприяти реінтеграції держав колишнього Радянського Союзу».

І цей унікальний за своєю безпардонністю і цинічним втручанням у внутрішні справи суверенної України документ, так само як і меморандуми економічної політики, що регулярно подаються українським урядом Міжнародному валютному фонду, як програма співробітництва з НАТО, був прихований від народу України.

Хіба можна уявити собі переконливіше свідчення того, що і внутрішню, і зовнішню політику «незалежної» України визначають у Вашингтоні, а українські власті лише слухняно її здійснюють.

У цивілізованому суспільстві банкрути самі йдуть з політичної сцени. На жаль, у нас це поки що неможливо.

Враховуючи вищесказане, Борис Ілліч Олійник і я внесли проект постанови Верховної Ради з обговорюваного питання, в якому запропонували конкретні заходи, що диктуються ситуацією. Пропрезидентські сили зробили все, щоб не допустити прийняття будь-якого рішення з обговорюваного питання.

Ідеологи і провідники пронатовського курсу вдаються до брудних інсинуацій, намагаючись подати чітку і справедливу позицію комуністів мало як не антидержавницьку, антиукраїнську.

Та коли ми, комуністи, представники інших прогресивних сил протестуємо проти намагань нових претендентів на світове панування, нав'язати свою волю суверенній Республіці Югославія і всьому світові, на свій розсуд визначати, кого карати і кого милувати;

коли вимагаємо припинення агресії, яка може викликати пожежу в усій Європі і становить реальну безпеку для нашої країни;

коли б'ємо на сполох з приводу тяжких ударів, завданих недалекими політиками по обороноздатності нашої Вітчизни, що робить її беззахисною перед серйозною небезпекою;

коли привертаємо увагу до нужденного становища нашої армії і прикордонників, до фактичного розвалу оборонної промисловості;

коли виступаємо проти недалекоглядної, антинаціональної за своєю суттю політики, яка перетворює Україну на фактичну колонію Заходу, маріонетку НАТО,

то хіба це не державницька, не проукраїнська позиція? Комуністи дотримувались і дотримуються саме такої позиції, бо вона повною мірою відповідає корінним інтересам України, її народу.

Георгій КРЮЧКОВ,
голова Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони.

У номер

✔ Вінниця

Молоді, та не зелені

Двома оригінальними винаходами відзначились члени малої Академії наук — одинадцятикласники Олексій Суховєєв із райцентру Бар та Володимир Гудзь з Ладижина Тростянецького району. Вінницький технічний університет, де юні винахідники представляли свої розробки, відзначив їх дипломами, що дають право вступити до названого вузу без складання вступних іспитів.

Створена О. Суховєєвим комп'ютерна гра принципово відрізняється від нині діючих: дає можливість оцінювати ситуацію не інтуїтивно, а на основі конкретних економічних знань. А ось «Біофотоакустичний комплекс для птахівництва», автором якого є В. Гудзь, буде випробувано на птахокомбінаті «Тульчинський». Спеціалістів зацікавила пропонована схема скорочення терміну відгодівлі молодняку з 90 до 60 днів. Режим «короткого дня» обіцяє збільшення виходу яєць на 15—20%.

✔ Донецьк

Сало — воно і під землею сало

Відновити систему забезпечення підземним харчуванням — таке завдання отримали директори вугільних підприємств Донецької області від рідного міністерства та обласної держадміністрації. Механізм фінансування теж знайдено: кожна шахта відвантажуватиме певну кількість палива до держрезерву і за отримані кошти годуватиме робітників у кредит — під майбутню зарплату.

Необхідність такої послуги ні в кого сумнівів не викликає. Проте реакція на ціну шахтарського «тормозка» — три гривні — була далека від захоплення. Директори та профспілкові лідери стверджують, що така сума виявиться «непідйомною» для більшості робітників. Тож поки що вирішено максимально уникати торговельних накруток, відшукати на підприємствах можливість дотувати хоча б частину вартості продуктів, а в самому «тормозку» заради економії спробувати замінити ковбасу салом.

✔ Житомир

Знову до бабки-шептухи?

71 відсоток дітей, які померли торік в Житомирській області, не доживши до року, — з села. А чи легко розраховувати на допомогу дорослим селянам, якщо в 33 амбулаторіях — жодного лікаря, в 19 фельдшерсько-акушерських пунктах — жодного медпрацівника? 106 таких пунктів досі без телефонів. У багатьох немає навіть холодильника. То де ж зберігати ліки?

✔ Рівне

Нагадала про себе «архівна» хвороба

Випадків захворювань на черевний тиф у місті Сарни, як стверджують лікарі, не було понад десять років. А тому цю недугу віднесли до «архівних». Однак хвороба знову нагадала про себе: у центральну районну лікарню госпіталізовано трьох дорослих членів однієї сім'ї та хлопчика, які вживали сире молоко.

✔ Суми

Чергова подачка?

У пенсіонерів Сумщини маленьке свято: під час останнього візиту Прем'єр-міністра Пенсійний фонд України зволив перераховати області 5 мільйонів гривень. Мізер — порівняно з державною заборгованістю, але, як кажуть, на безриб'ї і рак риба. Бідні пенсіонери раді-радісінькі і цим крихтам. І тепер з нетерпінням чекають чергового «весільного кортежу» на чолі з главою уряду, а з ним і чергової подачки.

✔ Фотофакт

Унікальна розробка вчених і фахівців столичного державного науково-технічного центру артилерійсько-стрілецького озброєння — міномет на мотоциклі-всюдиході «Дніпро-16».

Фото Олексія ШИБАНОВА (ДІНАУ).

Бомби — це завжди сльози

Виступ голови Комітету Верховної Ради України у закордонних справах і зв'язках з СНД Бориса ОЛІЙНИКА на пленарному засіданні Верховної Ради 23 квітня 1999 року

(Початок на 1-й стор.).

Нови-Сад — то, по суті, духовна столиця Югославії. За насиченістю історичними пам'ятками та пам'ятками архітектури, за мистецькими, літературними і науковими кадрами це місто зрідні Кракову чи Лейпцігу. Очевидно, з любові до мистецтва, літератури та історії натовці бомбардують його з особливим натхненням.

Саме в Нови-Саді та його околицях живе (чи жила? — я вже не знаю) найчисленніша громада наших земляків. Ще 11 квітня, на Великдень, мені вдалося пробитися в Нови-Сад, зустрітися з громадою, по можливості хоч заспокоїти: мовляв, Україна не забула їх.

Віддаю належне нашому посольству, яке одне з небагатьох не втекло з Белграда. Невеликий колектив його в умовах, наближених до польових, робить усе можливе і неможливе, щоб хоч якось допомогти землякам.

Але від сьогодні я вже не відаю про долю українців і русинів. Вранці прорвався звідти дзвінок: просили перев'язувальні матеріали. Отже, що там діється, ви здогадалися.

Я знаю: Червоний Хрест готує гуманітарну допомогу страждальцям. Але урядові верхи просто зобов'язані діяти рішуче, хоча б у захисті рідної діаспори, хоча б прийняти дітей Сербії, Косово-Метохії, незважаючи на національності. То паче, що здравниці Криму майже порожні.

Огиду викликають деякі наші вітчизняні мас-медіа і певні телешоу, які цинічно, з блюзнірським сарказмом буквально блазнюють на крові безвинних, з кривим осміхом глузують зі слов'янства, знущально регочуть із святого поняття «Косово — колиска сербів». Потяг до рідного гнізда, почуття вітчизни — це нормальне почуття нормальної людини, у якої під лівим крилом б'ється серце, а не свинцеве кліше «ubi bene, ibi patria», себто «де добре, там і вітчизна», — улюблене гасло особин без роду-племені.

А що їм горе людське, коли вони відроблять срібляники іноземного походження? Певно, вони так само сміятимуться, ведучи репортажі з-поза меж України, коли, не дай Бог, над нами розколеться небо.

Виповнюється місяць від початку «миротворчої» місії НАТО в Югославії та Косово-Метохії, що зловісно збігається з 50-літнім ювілеєм альянсу, який зустрічає його винятково «високими показниками». Вражає скромність, з якою «мироносці» примовчують свої «видатні перед'ювілейні досягнення».

Я абсолютно згоден з Наталією Михайлівною Вітренко: там справді реалізується тактика випаленої землі. Уже на 19 квітня «витязі» НАТО 7 тисяч разів розпинали бомбами і томагавками Югославію і, «захищаючи» албанців та сербів від тоталітаризму, демократично скинули їм на голови 6 тисяч тонн вибухівки, пославши на той світ близько тисячі «вдячних» громадян, а кілька тисяч, конаючи від ран, збираються туди ж.

Заодне «миротворці» зруйнували 11 і пошкодили 13 мостів, 12 залізничних магістралей і вокзалів, 6 автошляхів, 7 аеродромів, десятки тисяч господарських і житлових об'єктів, сотні фабрик і заводів, полишивши без шматка хліба понад 2 мільйони робітників та їхніх родин. Знищили 13 лікарень, близько 200 шкіл, зруйнували майже всю телекомунікацію. Як правовірні християни «освятили» бомбами і ракетами 16 древніх монастирів та інших релігійних осередків. І вже як духовно щедрі демократи зруйнували 8 всесвітньо знаних культурно-історичних пам'яток.

А щоб сербам, чорногорцям і албанцям і всій Європі легше дихалося, врізали бомбами з домішками урану по нафтопереробних та хімічних заводах і складах, внаслідок чого всі ці високотоксичні речовини, разом з домішками послабленого урану, отруїли не тільки повітря Югославії, а вже зареєстровані в атмосфері Греції, Албанії, Італії, Болгарії, Македонії, Угорщини, Австрії. Себто до гуманітарної додали ще й екологічну катастрофу. Це вже особливий «дарунок» супердержави своїм європейським сателітам.

Ковбоям не вперше святкувати свої темні ювілеї, похрускуючи черепами скальпованих ними ж народів і племен. Для їхнього вишуканого вуха вибухи бомб і ракет в Югославії — найкращий музичний супровід.

Але як себе почувають на цьому бенкеті сатани європейці, в яких уже горить оселя, як почуваються наші достойники, об тім вони розкажуть нам після повернення.

За вселюдську історію відбулося понад 14 тисяч війн. Тільки в цьому столітті — дві світові. Завжди після таких катастроф збиралися глави урядів і парламентів, щоб виробити повоєнний статус, тобто розподілити свої ролі: після першої — Ліга націй, після другої — Організація Об'єднаних Націй. Трагічна помилка світового співтовариства в тому, що такого зібрання глав держав не відбулося після третьої світової «холодної війни», оскільки з'явилася нова конфігурація, з'явилися нові суверени, треба було виробити нову модель колективної безпеки в Європі. І, можливо, не сталося б такого нещастя, яке трапилося нині. Ця ініціатива звучала з боку України, в її розробці брав участь Олександр Олександрович Мороз. Вона пройшла всі інстанції Ради Європи, затверджена бюро. Адже, на жаль, виконавчі структури, пославшись на те, що в нас відбуваються вибори, заблокували цю ініціативу.

Так що, шановні колеги, нам треба робити все можливе, щоб зупинити цю бойню і, нарешті, все-таки провести ініціативу України всесвітньому масштабі. Бо ми як держава, що перша в світі позбулася ядерної зброї на радість нашим друзям здалеку, маємо моральне право саме на вироблення такої моделі. І, звичайно, у цій моделі місця Північноатлантичному альянсу не може бути, оскільки ця злочинна організація, порушивши всі міжнародно-правові, суто людські, морально-етичні норми, не може бути членом колективної безпеки.

Працювати треба

Пан Євген Стецьків — наш земляк, який понад 50 літ живе в Америці в місті Сарасоті (штат Флорида). Одинадцять разів він відвідував Україну. Останнім часом пише публіцистичні «Листи до друга в Україні», які друкувались і в американській, і в українській пресі, звучали на радіостанціях «Голос Америки» і «Всесвітня служба Радіо України». Ці листи, в яких Євген Стецьків пробує пробудити в серцях співвітчизників почуття господаря в своїй державі, викликали жваву полеміку.

Сьогодні ми пропонуємо вашій увазі уривок одного з «Листів до друга».

«На жаль, в останні роки почали з України приходити до нас тривожні вістки, гіркі листи, повні жалю, зневіри і розпуки, нарікань на воріженьків.

Багато в тому гіркої правди, але не в усьому вина тих воріженьків, багато завинив і наш народ.

Народ в Україні не любить критики, навіть тоді, коли вона конструктивна. Я це відчув під час моїх одинадцятьох подорожей в Україну.

Мені було дивно, що вони не знають гіркої правди або не хочуть нічого знати про голодомор, масові арешти, розстріли, депортації, винищення нашої провідної верстви інтелігенції, священиків, працьовитих хліборобів і всіх чесних українських патріотів.

Мушу щиро признатися, що конфронтація з дійсністю в Україні після 50-літньої розлуки з батьківщиною є для нас, емігрантів, дуже болючою. Змінилася психіка, чи, як тепер кажуть в Україні, менталітет наших співвітчизників.

Найбільше мені болить збайдужіння моїх співвітчизників до своєї власної держави. От хоч би ставлення до виборів. Мало хто пішов на вибори. Вся надія народу —на якесь чудо, зміну влади або на поміч Америки.

Пам'ятаймо нашу мудру народну приповідку: «БОГА ВЗИВАЙ, ТА РУК ПРИКЛАДАЙ!»

З повагою доктор Євген СТЕЦЬКІВ».

У АН-70 з'явився ще один інвестор

Коли розпочнеться серійне будівництво літаків АН-70? Це питання вже давно цікавить фахівців та громадськість. Але все упирається в можливі інвестиції у проект. Тому повідомлення про нового інвестора обнадійливе. Йдеться про те, що партнером самарського заводу «Авіакор», який спеціалізується на виробництві пасажирських та військово-транспортних літаків і є учасником спільного україно-російського проекту «Середньо-транспортний літак» стала віднедавна група «Сибірський алюміній». Вона готова співпрацювати не лише в проекті серійного виробництва «сімдесятих», а й у випуску пасажирського літака АН-140. До групи входять такі підприємства, як Самарський металургійний та Саянський алюмінієвий заводи, що постачатимуть для АНів комплектувальні деталі та алюмінієвий прокат.

Фахівці вважають, що приєднання до проекту з виробництва АН-70 «Сибірського алюмінію» допоможе також просунути цю машину на внутрішньоросійський ринок, ємність якого, за оцінками Міністерства оборони РФ, — приблизно 200 літаків такого класу.

До речі, ця група вже має досвід співробітництва з українськими підприємствами. Разом з дніпропетровським «Південмашем» вона брала участь у міжнародному космічному проекті «Морський старт». Також свого часу інвестувала у Миколаївський глиноземний завод 20 млн. доларів США.

Входження групи в проект серійного виробництва АН-70 говорить саме за себе. Крім цього, як заявив агенції «Інтерфакс-Україна» президент групи Олег Дерипаска, «Сибірський алюміній» має намір спорудити в Україні завод з виробництва алюмінієвої тари.

Сергій ІВАНІВ.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

«Про деякі заходи у зв'язку з відзначенням 54-ї річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Комітету Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів внести на розгляд Верховної Ради України у травні 1999 року законопроекти, в тому числі про внесення змін до чинного законодавства, щодо посилення соціального захисту та розв'язання нагальних матеріально-побутових проблем ветеранів війни для розгляду їх у першочерговому порядку.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України внести у червні 1999 року на розгляд Верховної Ради України проект Державної програми забезпечення житлом усіх учасників та інвалідів Великої Вітчизняної війни, сімей загиблих, які перебувають на обліку потребуючих поліпшення житлових умов, у строк не пізніше 2005 року.

3. Провести 7 травня 1999 року о 9-й годині зустріч керівництва Верховної Ради України, керівників фракцій і груп народних депутатів України з представниками громадських організацій ветеранів війни. Вручити групі ветеранів війни від імені Верховної Ради України пам'ятні подарунки.

4. Розпочати пленарний день 7 травня о 10-й годині з урочистого засідання, на яке запросити ветеранів війни, представників громадськості, дипломатичний корпус. Доручити Голові Верховної Ради України Ткаченку О. М. виступити з доповіддю про 54-ту річницю перемоги у Великій Вітчизняній війні. Вважати за необхідне прийняти Звернення Верховної Ради України до українського народу з нагоди цієї визначної дати.

5. 7 травня 1999 року о 12-й годині всім складом Верховної Ради України покласти квіти до пам'ятника Вічної Слави на могилі Невідомого солдата та пам'ятника генералові армії Ватутіну М. Ф.

6. 7 травня о 16-й годині делегації Верховної Ради України у складі представників усіх фракцій і груп народних депутатів України відвідати госпіталь інвалідів Великої Вітчизняної війни у селищі Пуща-Водиця (м. Київ). Управлінню справами Верховної Ради України закупити продовольчі набори, ліки та лікарські засоби, організувати святковий концерт для ветеранів війни, які перебувають в госпіталі на лікуванні. З метою покриття витрат на ці цілі перерахувати одноденний заробіток народних депутатів України.

**Голова Верховної Ради України
О. ТКАЧЕНКО.**

м. Київ,
21 квітня 1999 року.
№ 608-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до деяких законів України щодо здійснення окремих виплат органами соціального захисту населення»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до деяких законів України такі зміни:

1. Перше речення частини п'ятої статті 48 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 13, ст. 178, № 37, ст. 543) викласти в такій редакції:

«Щорічна допомога на оздоровлення виплачується громадянам за місцем їх проживання органами соціального захисту населення».

2. Статті 19, 25, 37 і 55 Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 5, ст. 21) викласти в такій редакції:

«Стаття 19. Органи, що призначають і здійснюють виплату допомоги

Одноразова допомога при народженні дитини призначається і виплачується органами соціального захисту населення за місцем проживання одного з батьків»;

«Стаття 25. Органи, що призначають і здійснюють виплату допомоги

Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку призначається і виплачується органами соціального захисту населення за місцем проживання особи, яка здійснює догляд за дитиною»;

«Стаття 37. Органи, що призначають і здійснюють грошові виплати

Грошові виплати матерям (батькам), зайнятим доглядом трьох і більше дітей віком до 16 років, призначаються і виплачуються органами соціального захисту населення за місцем проживання. Виплати призначаються і виплачуються одному з батьків»;

«Стаття 55. Органи, що призначають і здійснюють виплату допомоги

Допомога на дітей віком до 16 років (учнів — до 18 років) призначається і виплачується органами соціального захисту населення за місцем проживання. Допомога призначається і виплачується одному з батьків».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
25 березня 1999 року.
№ 563-XIV.

Згідно з Регламентом Верховної Ради, закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

Заява фракції Прогресивної Соціалістичної партії України «Про участь української делегації на чолі з Президентом України Л. Кучмою в саміті НАТО у Вашингтоні»

У той час як авіація Північноатлантичного альянсу продовжує бомбардування югославських міст, а його сухопутні підрозділи готуються до проведення наземних операцій у провінції Косово, саміт НАТО та святкування 50-річчя заснування блоку є відвертим глузуванням над усіма морально-етичними та міжнародно-правовими нормами.

Підкреслимо, що народ України не підтримує втягування країни в НАТО. Про це свідчить волевиявлення народу України за результатами Всеукраїнського референдуму 1 грудня 1991 року, коли 91% громадян, що прийняли участь у референдумі, підтримали Акт проголошення незалежності України на основі Декларації про державний суверенітет України. В Декларації чітко визначено, що Україна є позаблоковою державою.

Підписанням Хартії про особливе партнерство з НАТО 9 липня 1997 р. Президент Кучма грубо порушив Конституцію України та перевищив свої повноваження, перебравши на себе виключні повноваження Верховної Ради (ст. 85 і 92 Конституції України).

Через особисту підтримку Голови Верховної Ради Мороза, дії Президента Кучми парламент XIII скликання не спромігся розірвати ганебні для України умови співпраці з НАТО.

І сьогодні участь України в особі Президента Кучми і голови Національного банку Ющенка в цьому ювілейному збіговиську агресорів лише підтверджує аморальність та цинізм нинішньої виконавчої влади в Україні.

Політика потурання діям НАТО в Югославії з боку Леоніда Кучми ставить питання про його відповідальність за співучасть у військових злочинах альянсу на Балканах.

ПСПУ закликає всі здорові сили українського суспільства засудити згубні для України дії виконавчої влади в особі Президента України Кучми та заявити свій протест проти намірів НАТО розв'язати третю світову війну і встановити світове панування.

**В. МАРЧЕНКО,
голова фракції ПСПУ.**

Полтавський слід «Донецької справи»

Причиною написання цієї статті стала несправедливість, допущена щодо багатотисячного трудового колективу «Єнакієвського металургійного заводу» (ЄМЗ), який становить містоутворююче підприємство м. Єнакієве.

У пресі було опубліковано статті Н. Павленка («Голос України» від 23.02.99 р.) та Я. М. Зейкана («Закон и бизнес» від 27.02.99 р.), в яких автори в один голос висловлювали неприйняття з приводу розв'язання конкретного господарського спору між СП «АМП» (м. Київ) та «ЄМЗ» на користь останнього. Згадані пани подавали факти у такому контексті і в такій емоційній формі, що у непідготовленого читача й справді могла скластися думка: арбітражні справи провадилися з порушенням чинного законодавства.

Уточнимо суть спору. Відповідно до договору «АМП» мало постачити «ЄМЗ» окатиші, а «ЄМЗ» в обмін відвантажити металопродукцію. «АМП» своїх договірних зобов'язань не виконало, зате звернулося до арбітражного суду Донецької області з позовом до «ЄМЗ» (арбітражна справа № 114/1-1). У свою чергу, «ЄМЗ» подало зустрічний позов про визнання завершального договору недійсним (арбітражна справа №2/9а). Після тривалих судових проваджень обидві арбітражні справи (названі паном Павленком «Донецькою справою») виграв «ЄМЗ».

Позицію «ЄМЗ» з приводу необ'єктивності газетних публікацій, що висвітлювали результати зазначених вище арбітражних справ, уже було викладено в «Голосі України» від 21.04.99 р. Проте, як то кажуть, усе тече, все міняється. Не стала винятком і «Донецька справа», яка з ініціативи СП «АМП» плавно переросла в «Полтавську справу». А саме: СП «АМП» порушило в арбітражному суді Полтавської області арбітражну справу №3/47 одразу проти двох відповідачів — «Полтавського гірничо-збагачувального комбінату» («ПГЗК») та «ЄМЗ». Предмет спору — та сама партія окатишів, яка була предметом спору в арбітражній справі №114/1-1. Тільки тепер основою, відповідно до якої її нібито поставлено «ЄМЗ», став не договір №678, визнаний арбітражним судом Донецької області недійсним, а договір №9/88, укладений між «ПГЗК» та СП «АМП». На думку СП «АМП», цей договір є договором на користь третьої особи, якою називається «ЄМЗ». Але знову ж таки у «Полтавській справі», як і в «Донецькій», СП «АМП» не стало переобтяжувати себе поданням якихось доказів. Тож арбітражний суд Полтавської області двічі відмовляв СП «АМП» у прийнятті справи до провадження. Але навіть коли він все-таки прийняв її, то за результатами першого засідання у своїй постанові від 12.03.99 р. був змушений зобов'язати СП «АМП» надати документальні докази наявності в нього права вимог до «ЄМЗ», оскільки договір про уступку права вимог №10/184-6, на основі якого будуються претензії СП «АМП», стосується не «ЄМЗ», а іншого боржника — «ПГЗК».

Що ж до самої позовної заяви СП «АМП», надісланої до арбітражного суду Полтавської області, то в ній немає конкретних номерів документів і дат, на які посилається СП «АМП». Тому неможливо зрозуміти, про що йдеться: про який саме акт взаємозаліку, про який саме лист, договір тощо. Зокрема, СП «АМП» висувало до «ЄМЗ» дві претензії, які було складено на різні суми, містили посилання на різні договори і мали відмінності у тлумаченні тих самих фактів. В результаті стає незрозумілим, на якому саме договорі і на якій претензії ґрунтуються позовні вимоги до «ЄМЗ». Таке введення в оману «ЄМЗ» щодо предмета і обставин спору можна було б, звісно, пояснити відсутністю у представників СП «АМП» досвіду провадження арбітражних справ. Проте адвокат Я. Зейкан, котрий представляв інтереси «АМП», у своїй статті зазначає, що стаж його адвокатської практики понад двадцять років. Тож казати про відсутність досвіду доводиться.

Дивує й інше. СП «АМП» водночас з арбітражною справою №3/47, що її розглядають у м. Полтаві, й далі оскаржує рішення арбітражного суду Донецької області за справами №114/1-1 і 2/9а. Проте, як зазначалося, в основі обох арбітражних справ (№114/1-1 та №3/47) покладено ту саму партію окатишів. Тобто СП «АМП», по суті, вимагає від «ЄМЗ» подвійного відшкодування за ту саму партію обкатишів. У цьому зв'язку цікаво було б знати думку представників СП «АМП» з приводу того, що ж вони розуміють під терміном «шахрайство». І як тут не згадати вислів, який пролунав майже однаково в статтях обох авторів: «невже припустимо, щоб в одному й тому самому суді сторона спочатку стверджувала в офіційних документах... одне, а потім в інших офіційних документах — діаметрально протилежне» (цитуємо за статтею Я. Зейкана). А втім про що це ми? Адже арбітражний суд не один: то був Донецької області, а це — Полтавської. То був договір №678, а це договір №9/88. А що партія окатишів та сама, то не варто акцентувати увагу на таких дрібницях. Підемо далі. І пан Павленко, і пан Зейкан у своїх статтях замовчують про організаційно-правову форму підприємства «АМП». А справа в тому, що в арбітражному спорі було задіяно дві самостійні юридичні особи: українсько-андорське спільне підприємство «АМП» та акціонерне товариство «АМП». На практиці це означало, що уклало договір № 678 і виставило щодо нього претензію АТ «АМП», а висувало судовий позов уже СП «АМП». Тобто СП «АМП» уже на початковому етапі розв'язання спору щодо арбітражної справи № 114/1-1 передбачало отримати відшкодування за окатиші, в обхід існуючого порядку. Все, що викладено вище, однак, жодним чином не дивує вельми поважних панів Павленка и Зейкана. Їх дивує інше —чому це голова арбітражного суду Донецької області вирішив майже через рік в порядку нагляду з власної ініціативи переглянути арбітражну справу № 114/1-1. Дивно, але доводиться пояснювати одному із авторів —адвокату з двадцятирічним стажем, що існує стаття 92 Арбітражно-процесуального кодексу (АПК) України, яка надає право арбітражному суду перевіряти в порядку нагляду законність рішень з власної ініціативи. Що чинна стаття 104 АПК України, в якій зазначається, що рішення можуть бути перевірені в порядку нагляду не пізніш як через рік з дня їх ухвалення. До речі, Вищий арбітражний суд України, розглянувши заяву СП «АМП» про перегляд арбітражної справи № 114/1-1, визнав постанову арбітражного суду Донецької області правильною.

Гадаю також, що перед публікацією у пресі «розгромних» статей авторам можна було б поцікавитися загальною практикою перевірки конкретних арбітражних справ арбітражними судами України. А то, коли йти за логікою СП «АМП», виходить: якщо навіть протягом обумовлених законодавством термінів арбітражний суд виявить помилку, то її не потрібно виправляти. Оскільки не зрозуміло, чому її раніше не помітили. В цьому зв'язку було б цікаво дізнатися: чому ж само СП «АМП», уклавши і нібито виконавши договір № 9/88 ще 1996 р., вирішило «раптом» — майже через три роки —звернутися з претензією до «ЕМЗ». І чому воно аж до 1999 р. взагалі не робило жодних спроб провести доарбітражне врегулювання спору, якщо такий мав місце.

На завершення хочемо ще раз повернутися до позовної заяви СП «АМП» в арбітражний суд Полтавської області як невичерпного джерела подиву.

До речі, про подив. Судячи зі статей П. Павленка та Я. Зейкана у «Донецькій справі», це почуття переважало у представників СП «АМП». Однак це сильне почуття не оминуло й представників «ЕМЗ», особливо коли вони вивчили позовну заяву СП «АМП» з «Полтавської справи». Виявляється альтернативність вимог, на думку СП «АМП», полягає не в альтернативному викладі у позовній заяві майнових чи немайнових вимог, як це роз'яснив Вищий арбітражний суд України, а у довільному виборі відповідачів: якщо за окатиші не сплатить «ПГЗК», то хай за них платить «ЕМЗ». Виявляється, була усна домовленість між «ЕМЗ» та «АМП» щодо поставки останньому 9000 тонн металу на суму 5 млн. грн. Звичайно, коментувати дане висловлювання немає сенсу. Дивує лише позиція самого «АМП», яке ніби-то вирішило укласти усну угоду на таку суму і саме з цієї поставки окатишів (адже всі інші багаточисленні договори між «АМП» та «ЕМЗ» чомусь укладалися в письмовій формі), а потім пригадати про цю усну домовленість через три роки і подати позовну заяву до арбітражного суду.

Звичайно, позовна заява містить ще чимало інших моментів. Адже рішення у справі № 3/47 має винести арбітражний суд Полтавської області.

Марина ГРЕБЕНЮК.

У номер

Виграли німці — переможе КрАЗ

Спільне україно-німецьке підприємство «Мега Моторс» виграло конкурс на придбання 50 відсотків акцій КрАЗу. Тепер СП має виконати ряд зобов'язань: погасити кредити, бюджетні борги. Нинішній рік для підприємства може стати переломним: насамперед завдяки розширенню спільних виробництв із чехами, італійцями, турками, росіянами, подальшій реструктуризації дочірніх підприємств. Очікується, що нинішнього року з конвеєра зійде щонайменше 3 тисячі автомобілів.

План реструктуризації — дещо продати

У зв'язку з тим, що до київського офісу ДЕУ останнім часом почали надходити запитання від представників засобів масової інформації щодо планів ДЕУ групи з реструктуризації та поліпшення своєї фінансової структури, керівництво ДЕУ вважає за необхідне інформувати про плани корпорації.

ДЕУ група повідомила про новий план реструктуризації, який узгоджується з програмою економічних реформ уряду, і про те, що її зусилля буде спрямовано на розвиток автомобільної промисловості. Додатковий план реструктуризації полягає в тому, щоб продати високоприбуткові компанії, наприклад, підрозділи ДЕУ Хеві Індастріз, які займаються кораблебудуванням і виробництвом вантажних автомобілів, а також готель «Хілтон», щоб поліпшити фінансовий стан групи.

Напрям — автомобільна промисловість

Завдяки цим додатковим заходам ДЕУ сподівається одержати приблизно 6 мільярдів доларів США і довести фінансову структуру до стану розвинених корпорацій. ДЕУ група ставить за свою мету стати фахівцем і якомога збільшити міжнародну конкуренцію в автомобільній промисловості.

ДЕУ продасть: кораблебудівний підрозділ ДЕУ Хеві Індастріз за 4 мільярди доларів США; підрозділ ДЕУ Хеві Індастріз з виробництва автобусів та вантажівок за 900 мільйонів доларів США; цементний завод у Шандонзі; готель «Хілтон» за 240 мільйонів доларів США; цінні папери ДЕУ в корейському Дайнерз Клаб за 966 мільйонів доларів США, п'ять інших компаній.

ДЕУ також продасть цінні папери, що належать особисто голові Кіму, на 240 мільйонів доларів США і вкладе всю суму в підрозділ ДЕУ, який займається виробництвом автомобілів.

Частиною цієї реструктуризації є те, що з кінця минулого року ДЕУ почала відкликати керівників семи компаній і 34 внутрішніх дочірніх компаній для того, щоб сконцентруватися на автомобільній промисловості, торгівлі, фінансуванні й деяких інших галузях важкої індустрії.

Тепер перешкод немає

Впровадивши додатковий план реструктуризації, ДЕУ очікує зменшення співвідношення боргу до власного капіталу до 200 відсотків і збирається стати групою, яка займається автомобільною промисловістю та експортом.

Не станеться жодних змін чинного статусу працівників ДЕУ, залучених до плану реструктурування.

ДЕУ має намір серйозно й довго працювати в Україні, і в українських партнерів немає абсолютно жодного приводу для турботи щодо фінансової, науково-технічної та виробничої могутності й стабільності ДЕУ. Візит голови ДЕУ групи пана Кіма до Києва і його переговори з Прем'єр-міністром України В. Пустовойтенком показали, що перешкод для подальшої спільної роботи з проекту СП «АвтоЗАЗ-ДЕУ» тепер немає.

Фото Бориса ДВОРНОГО.

ЗАКОН УКРАЇНИ «Про внесення змін до Закону України «Про Цивільну оборону України»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до Закону України «Про Цивільну оборону України» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 14, ст.124) такі зміни:

1. Частину першу преамбули викласти в такій редакції:

«Кожен має право на захист свого життя і здоров'я від наслідків аварій, катастроф, пожеж, стихійного лиха та на вимогу гарантій забезпечення реалізації цього права від Кабінету Міністрів України, міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, керівництва підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності і підпорядкування».

2. У частині другій статті 1:

в абзаці другому слово «державної» виключити;

абзац третій викласти в такій редакції:

«органи повсякденного управління процесами захисту населення у складі міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, місцевих державних адміністрацій, керівництва підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності і підпорядкування»;

доповнити частину абзацами такого змісту:

«центральний орган виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи;

курси та навчальні заклади підготовки і перепідготовки фахівців та населення з питань цивільної оборони;

служби цивільної оборони».

3. Статтю 3 викласти в такій редакції:

«Стаття 3. Керівництво Цивільною обороною України відповідно до її побудови покладається на Кабінет Міністрів України, міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, керівників підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності і підпорядкування.

Начальником Цивільної оборони України є Прем'єр-міністр України, а його заступником — керівник центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи; начальником цивільної оборони Автономної Республіки Крим є Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим; начальниками цивільної оборони згідно з адміністративно-територіальним устроєм України є голови місцевих державних адміністрацій; начальниками цивільної оборони в міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади, на підприємствах, в установах і організаціях є їх керівники.

Безпосереднє виконання завдань цивільної оборони здійснюється постійно діючими органами управління у справах цивільної оборони, у тому числі створеними у складі підприємств, установ і організацій силами та службами цивільної оборони.

Завдання, функції та повноваження органів управління у справах цивільної оборони визначаються цим Законом і Положенням про органи управління у справах цивільної оборони, яке затверджується Кабінетом Міністрів України.

Органи управління у справах цивільної оборони, які входять до складу місцевих державних адміністрацій, є підрозділами подвійного підпорядкування».

Назву розділу II викласти в такій редакції:

«ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ВИКОНАВЧИХ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, КЕРІВНИКІВ ПІДПРИЄМСТВ, УСТАНОВ І ОРГАНІЗАЦІЙ З ПИТАНЬ ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ».

5. Статті 4, 5 і 6 викласти в такій редакції:

«Стаття 4. Кабінет Міністрів України:

забезпечує здійснення заходів щодо попередження надзвичайних ситуацій та ліквідації їх наслідків;

розподіляє міста і території за групами, а юридичних осіб — за категоріями щодо реалізації заходів з цивільної оборони;

створює резерви засобів індивідуального захисту і майна цивільної оборони, матеріально-технічних та інших фондів на випадок надзвичайних ситуацій у мирний і воєнний час, а також визначає їх обсяг і порядок використання;

вживає заходів щодо забезпечення готовності органів управління у справах цивільної оборони, сил і засобів цивільної оборони до дій в умовах надзвичайних ситуацій;

створює єдину систему підготовки органів управління у справах цивільної оборони, сил цивільної оборони та населення до дій в умовах надзвичайних ситуацій;

визначає порядок створення спеціалізованих професійних та невоєнізованих пошуково-рятувальних формувань;

задовольняє мобілізаційні потреби військ, органів управління у справах цивільної оборони та установ цивільної оборони.

Стаття 5. Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, виконавчі органи сільських, селищних, міських рад в межах своїх повноважень забезпечують вирішення питань цивільної оборони, здійснення заходів щодо захисту населення і місцевостей під час надзвичайних ситуацій, сприяють органам управління у справах цивільної оборони у виконанні покладених на них завдань.

Стаття 6. Центральний орган виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи:

забезпечує здійснення державної політики у сфері цивільної оборони, захисту населення і місцевостей від наслідків надзвичайних ситуацій, попередження цих ситуацій;

організує розроблення і здійснення відповідних заходів з цивільної оборони;

керує діяльністю підпорядкованих йому органів управління у справах цивільної оборони та спеціалізованих формувань, військами цивільної оборони;

здійснює контроль за виконанням вимог цивільної оборони, станом готовності сил і засобів цивільної оборони, проведенням рятувальних та інших невідкладних робіт у разі виникнення надзвичайних ситуацій;

координує діяльність центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, виконавчих органів місцевого самоврядування та юридичних осіб щодо ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, проведення пошуку і рятування людей;

здійснює оповіщення населення про загрозу виникнення або виникнення надзвичайної ситуації, забезпечує належне функціонування відомчих територіальних і локальних систем оповіщення;

здійснює навчання населення, представників органів управління і сил цивільної оборони з питань захисту і дій у надзвичайних ситуаціях;

організовує фінансове і матеріально-технічне забезпечення військ цивільної оборони, пошуково-рятувальних та інших підпорядкованих йому спеціалізованих формувань;

створює згідно із законодавством підприємства з виробництва спеціальної і аварійно-рятувальної техніки, засобів захисту населення і контролю тощо».

6. Статтю 7 виключити.

7. У статті 8:

частину першу викласти в такій редакції:

«Стаття 8. Керівництво підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності і підпорядкування забезпечує своїх працівників засобами індивідуального та колективного захисту, організовує здійснення евакозаходів, створює сили для ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій та забезпечує їх готовність до практичних дій, виконує інші заходи з цивільної оброни і несе пов'язані з цим матеріальні та фінансові витрати в порядку та обсягах, передбачених законодавством»;

частину другу доповнити словами «в обсягах, передбачених відповідними нормативно-правовими актами»;

у частині третій слова «від аварій» замінити словами «від наслідків аварій на цих об'єктах».

8. Частину другу статті 9 викласти в такій редакції:

«Війська цивільної оборони підпорядковуються керівникові центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи».

9. У статті 10:

частину першу викласти в такій редакції:

«Стаття 10. Для виконання специфічних робіт, пов'язаних з радіаційною та хімічною небезпекою, значними руйнуваннями внаслідок землетрусу, аварійними ситуаціями на нафтогазодобувних промислах, проведення профілактичних та відновлювальних робіт, у тому числі й поза межами України, у встановленому законодавством порядку можуть створюватися спеціалізовані формування, що підпорядковуються центральному органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи»;

у частині другій слова «за Статутом, який» замінити словами «згідно з Положенням про Цивільну оборону України, яке».

10. Частину першу статті 11 викласти в такій редакції:

«Стаття 11. Невоєнізовані формування цивільної оборони створюються в областях, районах, містах Києві та Севастополі, на підприємствах, в установах і організаціях незалежно від форм власності і підпорядкування у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

11. Статтю 12 викласти в такій редакції:

«Стаття 12. Для забезпечення заходів з цивільної оборони, захисту населення і місцевостей від наслідків надзвичайних ситуацій та проведення спеціальних робіт у міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади, місцевих державних адміністраціях, на підприємствах, в установах і організаціях незалежно від форм власності і підпорядкування створюються спеціалізовані служби цивільної оборони: енергетики, захисту сільськогосподарських тварин і рослин, інженерні, комунально-технічні, матеріального забезпечення, медичні, оповіщення і зв'язку, протипожежні, торгівлі і харчування, технічні, транспортного забезпечення та інші. Для проведення евакуаційних заходів в умовах надзвичайних ситуацій на базі місцевих державних адміністрацій створюються евакуаційні комісії.

Організаційні засади створення служб цивільної оборони та евакуаційних органів, їх завдання, функції і повноваження визначаються у Положенні про Цивільну оборону України».

12. Доповнити Закон статтею 12^{1} такого змісту:

«Стаття 12^{1}. Контроль за дотриманням вимог законодавства з питань цивільної оборони органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування, керівниками підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності і підпорядкування здійснюється центральним органом виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи».

13. Статтю 13 викласти в такій редакції:

«Стаття 13. Фінансування заходів з цивільної оборони здійснюється за рахунок відповідно державного та місцевих бюджетів, а також коштів підприємств установ і організацій незалежно від форм власності і підпорядкування згідно з законодавством України.

Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування відраховують кошти на проведення заходів щодо навчання та захисту населення і місцевостей, включаючи витрати на утримання і підготовку територіальних органів управління у справах цивільної оборони та формувань цивільної оборони, призначених для ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, згідно з законодавством України.

Фінансування заходів з цивільної оборони, що потребують капітальних вкладень (включаючи будівництво захисних споруд, складів для зберігання техніки та майна цивільної оборони, створення пунктів управління, систем зв'язку та оповіщення), здійснюється відповідно до загального порядку фінансування капітального будівництва».

14. У статті 14:

у частині першій слова «Державним комітетом України з матеріальних ресурсів та Міністерством економіки України» замінити словами «центральними органами виконавчої влади, уповноваженими з питань матеріальних ресурсів та економіки»;

доповнити статтю частиною третьою такого змісту:

«Центральний орган виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи є державним замовником продукції, послуг та робіт для забезпечення потреб цивільної оборони».

15. У статті 15:

частину другу доповнити словами «та інших нормативно-правових актів»;

у частині третій слова «Республіки Крим» замінити словами «Автономної Республіки Крим»;

у частинах третій, четвертій і п'ятій слово «державної» виключити;

у частині п'ятій:

слова «Рада Міністрів Республіки Крим» замінити словами «Рада міністрів Автономної Республіки Крим»;

після слів «органи управління» і «цивільної оборони» доповнити відповідно словами «у справах» та «транспортними засобами».

16. У частині першій статті 17 слова «Уряд України» і «Штаб Цивільної оборони України» замінити відповідно словами «Кабінет Міністрів України» та «центральний орган виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи».

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
24 березня 1999 року.
№ 555-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про війська Цивільної оборони України»

РОЗДІЛ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Війська Цивільної оборони України — це спеціалізовані військові формування, які підпорядковуються керівнику центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи і призначені для захисту населення і територій у разі виникнення надзвичайних ситуацій, спричинених аварією, катастрофою, стихійним лихом, епідемією, епізоотією, епіфітотією, великою пожежею, застосуванням засобів ураження, що призвели або можуть призвести до людських і матеріальних втрат, ліквідації їх наслідків та виконання інших передбачених законом завдань.

Стаття 2. Основними завданнями військ Цивільної оборони України є:

здійснення заходів щодо підтримання органів управління, сил і засобів військ Цивільної оборони України в стані постійної готовності до виконання поставлених завдань;

нагромадження, розміщення, зберігання та своєчасне відновлення озброєння, військової та спеціальної техніки, інших матеріально-технічних засобів, призначених для проведення аварійно-рятувальних робіт у мирний та воєнний час;

проведення рятувальних та інших невідкладних робіт у зонах надзвичайної екологічної ситуації, осередках ураження та районах стихійного лиха;

проведення піротехнічних робіт, пов'язаних із знешкодженням вибухонебезпечних предметів;

сприяння Збройним Силам України в обороні України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності.

Стаття 3. Діяльність військ Цивільної оборони України базується на принципах:

гуманізму і милосердя, пріоритетності завдань рятування життя та збереження здоров'я людей і природного середовища в разі виникнення надзвичайних ситуацій;

поваги до людини, її прав і свобод;

забезпечення безпеки людей у разі проведення аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт під час ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій;

додержання екологічної безпеки;

поєднання засад добровільності комплектування та загального військового обов'язку.

Стаття 4. Війська Цивільної оборони України будуються на засадах:

централізованого керівництва;

колегіального розроблення рішень і єдиноначальності під час їх виконання;

додержання військової дисципліни;

законності;

гласності та збереження державної таємниці.

Діяльність будь-яких політичних партій і рухів у військах Цивільної оборони України та членство в них військовослужбовців забороняється.

Стаття 5. Правовою основою діяльності військ Цивільної оборони України є Конституція України, Закон України «Про Цивільну оборону України», цей Закон та інші прийняті відповідно до цих законів нормативно-правові акти.

Стаття 6. До складу військ Цивільної оборони України входять військові з'єднання, частини і підрозділи, навчальні військові частини і підрозділи, органи управління військами, відповідні кафедри військової підготовки вищих навчальних закладів.

Місця розташування на території України зазначених військових з'єднань, частин і підрозділів визначаються Кабінетом Міністрів України за поданням керівника центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи і за погодженням з Генеральним штабом Збройних Сил України та відповідною місцевою державною адміністрацією або органом місцевого самоврядування.

РОЗДІЛ II
ПРАВОВІ ОСНОВИ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ СТОСОВНО ВІЙСЬК ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Стаття 7. Кабінет Міністрів України:

забезпечує виділення озброєння, військової та спеціальної техніки, інших матеріально-технічних засобів, коштів, необхідних для функціонування військ Цивільної оборони України;

вживає заходів до забезпечення готовності органів управління, сил і засобів військ Цивільної оборони України до дій у разі виникнення надзвичайних ситуацій;

встановлює міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевим державним адміністраціям, органам місцевого самоврядування, підприємствам, установам і організаціям незалежно від форм власності і підпорядкування завдання з підготовки та передачі згідно з законом військам Цивільної оборони України транспортних засобів, будівель, споруд та інших матеріально-технічних засобів у разі прийняття рішення про загальну або часткову мобілізацію введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації.

Стаття 8. Міністерства та інші центральні органи виконавчої влади України подають відповідно до законодавства необхідну матеріально-технічну допомогу військам Цивільної оборони України під час виконання ними завдань щодо ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій.

Посадові особи органів управління всіх видів транспорту забезпечують позачергове перевезення особового складу, озброєння, військової та спеціальної техніки військ Цивільної оборони України у разі виконання ними завдань захисту населення і територій від наслідків надзвичайних ситуацій.

Виконання міністерствами та іншими органами виконавчої влади обов'язків щодо подання військам Цивільної оборони України необхідної матеріально-технічної допомоги та відшкодування витрат здійснюються у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 9. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень:

розглядають пропозиції центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи щодо формування та розміщення військових з'єднань, частин і підрозділів військ Цивільної оборони України на відповідних територіях;

сприяють розв'язанню завдань забезпечення життєдіяльності військ Цивільної оборони України, організовують у встановленому порядку поставку військам замовленої продукції і надання комунальних послуг, подають іншу допомогу.

РОЗДІЛ III
ОБОВ'ЯЗКИ І ПРАВА ВІЙСЬК ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Стаття 10. Війська Цивільної оборони України під час виконання поставлених завдань зобов'язані:

брати участь у заходах, спрямованих на попередження надзвичайних ситуацій;

готувати сили і засоби, призначені для попередження і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій;

виконувати аварійно-рятувальні та інші невідкладні заходи щодо оперативної локалізації та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, у тому числі на територіях держав, з якими укладено відповідні угоди;

брати участь у локалізації та ліквідації великих лісових і торф'яних пожеж;

проводити роботи із санітарної обробки населення, спеціальної обробки техніки та іншого майна, знезаражування будівель, споруд і територій;

забезпечувати схоронність вантажів, що перевозяться у зони надзвичайної ситуації як гуманітарна допомога;

брати участь у забезпеченні населення, яке потерпіло від наслідків надзвичайних ситуацій, продовольством, водою, предметами першої необхідності, тимчасовим житлом, послугами та матеріальними засобами, а також у поданні медичної допомоги;

брати участь у здійсненні заходів щодо евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей із зон надзвичайної ситуації;

здійснювати проведення радіаційної, хімічної та неспецифічної бактеріологічної (біологічної) розвідки в осередках ураження, зонах забруднення (зараження) і катастрофічного затоплення, а також на маршрутах висування до них;

брати участь у проведенні науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, пов'язаних із створенням, випробуванням і впровадженням нових технічних засобів, необхідних для захисту території держави та її населення у разі виникнення надзвичайних ситуацій, а також технологій проведення аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт;

брати участь у здійсненні карантинних заходів під час епідемій, епізоотій та епіфітотій.

Стаття 11. Військовослужбовцям військ Цивільної оборони України для виконання покладених на них обов'язків надається право:

вимагати від посадових осіб та громадян здійснення заходів щодо захисту населення від наслідків надзвичайних ситуацій, припинення дій, що перешкоджають військам Цивільної оборони України виконувати поставлені завдання;

проводити оточення (блокування) певних територій, окремих будівель, споруд і об'єктів під час аварій, катастроф, стихійного лиха та пожеж;

користуватися у разі необхідності засобами зв'язку підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності і підпорядкування;

користуватися поза чергою у разі необхідності всіма видами пасажирського транспорту приміського та міжміського сполучення;

тимчасово забороняти або обмежувати рух транспорту та пішоходів поблизу та в межах зони надзвичайної ситуації.

РОЗДІЛ IV
ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ВІЙСЬК ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Стаття 12. Війська Цивільної оборони України комплектуються в порядку призову громадян на військову службу на основі загального військового обов'язку, а також на добровільній основі за контрактом.

Виділення призовників для проходження служби у військах Цивільної оборони України провадиться за заявкою центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи.

Перелік посад, які підлягають заміщенню військовослужбовцями за контрактом, затверджується керівником центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи.

Добір призовників для військ Цивільної оборони України відповідно до закону здійснюється призовними комісіями, військовими з'єднаннями і частинами військ Цивільної оборони України.

Стаття 13. Підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації офіцерів військ Цивільної оборони України проводиться на відповідних кафедрах військової підготовки вищих навчальних закладів Міністерства освіти України, у вищих навчальних закладах Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, навчальних закладах інших держав, а прапорщиків, сержантів і спеціалістів — у навчальних військових частинах і підрозділах військ Цивільної оборони України.

Стаття 14. Умови, порядок і строки проходження служби військовослужбовцями військ Цивільної оборони України, їх статус, права і обов'язки, порядок переміщення по службі, присвоєння військових звань, атестації та звільнення із служби визначаються законами з питань проходження військової служби та іншими виданими відповідно до них нормативно-правовими актами.

Стаття 15. Залучення військ Цивільної оборони України до виконання поставлених завдань здійснюється керівником центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.

Мобілізаційне розгортання і приведення у бойову готовність військ Цивільної оборони України здійснюється у порядку, передбаченому планами, що розробляються центральним органом виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи відповідно до законодавства та погоджуються з Генеральним штабом Збройних Сил України.

Стаття 16. Зразки форменого одягу військовослужбовців військ Цивільної оборони України затверджуються Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи.

Трудові відносини працівників військ Цивільної оборони України регулюються законодавством про працю.

РОЗДІЛ V
КЕРІВНИЦТВО ВІЙСЬКАМИ ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Стаття 17. Керівник центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи:

здійснює керівництво військами Цивільної оборони України, несе відповідальність за правомірність їх використання і за виконання поставлених завдань;

видає накази з питань організації діяльності військ Цивільної оборони України;

порушує в установленому порядку клопотання про призначення на посаду та звільнення з посади командувача військ Цивільної оборони України;

призначає за клопотанням командувача військ Цивільної оборони України офіцерів на посади керівників органів управління військами та командирів військових з'єднань і частин;

присвоює військові звання до полковника включно, а також порушує клопотання щодо присвоєння вищих офіцерських звань згідно із законодавством.

Стаття 18. Командувач військ Цивільної оборони України здійснює безпосереднє управління військами і є прямим начальником усього особового складу військ Цивільної оборони України.

Командувач військ Цивільної оборони України:

вносить пропозиції керівникові центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи щодо удосконалення діяльності та структури військ Цивільної оборони України, проведення організаційних заходів;

організовує розроблення планів комплектування військ Цивільної оборони України військовослужбовцями строкової служби за призовом, а також провадить їх звільнення з військової служби відповідно до законодавства;

видає накази, директиви, затверджує плани, інструкції та положення, програми підтримання у стані постійної готовності та мобілізаційної підготовки військ Цивільної оборони України, плани розвитку науки з питань цивільної оборони; затверджує штати органів управління військами, військових з'єднань, частин і підрозділів, навчальних військових частин і підрозділів, відповідних кафедр військової підготовки вищих навчальних закладів, вносить зміни до них у межах встановленої чисельності;

вирішує питання проходження військової служби офіцерами, прапорщиками, а також військовослужбовцями, які проходять службу за контрактом, згідно із законодавством;

призначає офіцерів на посади до заступника командира військової частини включно;

подає в установленому порядку документи щодо нагородження військовослужбовців державними нагородами України;

забезпечує зміцнення матеріальної бази і створення належних соціально-побутових умов для особового складу.

Стаття 19. Управління командування військ Цивільної оборони України є структурним підрозділом центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи. Порядок створення та діяльності підрозділів управління командування військами Цивільної оборони України встановлюється положенням, що затверджується керівником центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи.

РОЗДІЛ VI
СОЦІАЛЬНИЙ І ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ВІЙСЬК ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ УКРАЇНИ ТА ЧЛЕНІВ ЇХ СІМЕЙ

Стаття 20. Соціальний і правовий захист військовослужбовців військ Цивільної оборони України та членів їх сімей здійснюється відповідно до законодавства.

Військовослужбовці військ Цивільної оборони України, направлені у службові відрядження, користуються правом позачергового придбання проїзних документів на всі види транспорту та розміщення в готелях на підставі посвідчення про відрядження.

Офіцери військ Цивільної оборони України мають право на першочергове встановлення квартирних телефонів.

Стаття 21. Військовослужбовці військ Цивільної оборони України під час виконання службових обов'язків перебувають під захистом держави. Ніхто не має права втручатися в їх службову діяльність, за винятком спеціально уповноважених відповідно до законодавства органів і посадових осіб.

Законні вимоги військовослужбовців військ Цивільної оборони України під час виконання ними службових завдань обов'язкові для виконання громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, що перебувають в Україні, а також посадовими особами.

РОЗДІЛ VII
ФІНАНСУВАННЯ ТА МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬК ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Стаття 22. Війська Цивільної оборони України фінансуються за рахунок коштів Державного бюджету України.

Стаття 23. Війська Цивільної оборони України забезпечуються озброєнням, військовою та спеціальною технікою, спеціальними засобами, засобами індивідуального захисту особового складу, іншими матеріально-технічними засобами, речовим майном і продовольством у порядку централізованого постачання в системі центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи. Порядок і норми цього забезпечення встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Спорудження будівель або надання приміщень для розквартирування військ Цивільної оборони України, їх комунальне обслуговування та ремонт здійснюються за нормами, встановленими для Збройних Сил України, за рахунок коштів Державного бюджету України.

РОЗДІЛ VIII
КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ВІЙСЬК ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Стаття 24. Відомчий контроль за раціональним використанням сил і засобів у військах Цивільної оборони України, за відповідністю організаційної структури військ обсягові та характерові покладених на них завдань, а також законністю їх діяльності здійснюється керівником центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи.

Державний контроль за діяльністю військ Цивільної оборони України здійснюється відповідно до закону.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 2
24 березня 1999 року.
№ 556-XIV.

Згідно з Регламентом Верховної Ради закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

свого життя від наслідків аварій...

З Росією, але — в Європу

Іншого вибору в України не може бути

Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ. Володимир ЧОРНИЙ.

На Захід чи на Схід?

Не треба дивуватися. Для Росії це питання не менш актуальне, ніж для України.

На сході від її кордонів піднімається Китай з більш як мільярдним населенням і ціла низка країн Тихоокеанського регіону з доволі динамічною, на відміну від пострадянської Росії, економікою і виразними тенденціями інтеграції. На Заході відбуваються процеси не менш глобального характеру, які затягують практично всі європейські і частково неєвропейські колишні радянські республіки, не кажучи вже про учасників самоліквідованого Варшавського пакту. Три з них — Польща, Чехія і Угорщина — щойно стали членами НАТО, істотно змінивши конфігурацію альянсу. Свята, щоправда, не вийшло. Зіпсувала обурлива й непродуктивна ракетно-бомбова атака проти Югославії. І все-таки у парадних під'їздах НАТО і Європейського союзу вишикувалася черга бажаючих поповнити сім'ю європейських демократій. (До речі, за десятки років існування цих і споріднених з ними об'єднань жодна з держав-членів не піднімала питання про вихід). Ні організаційно, ні економічно, ні, як ми вже бачили, психологічно Росія не готова відповісти на ці виклики часу. Не увінчалися успіхом і різні спроби зберегти контроль над колишніми співреспубліками. Загроза осамітніти в центрі Євразії, звичайно ж, не влаштовує таку серйозну потугу, як Росія. І вона теж, уже вкотре, поглядає в бік Європи, в якій співробітництво, що приходить на зміну довголітній конфронтації, стає домінуючим і незворотним процесом, хоча й розвивається в драматичних умовах.

Було б особливо дивно, якби Україна залишалася осторонь цих геополітичних змін, які вже не просто стукають у двері, а стоять на порозі. Якщо не зрозуміємо їх, невдовзі опинимося якщо не за бортом європейського розвитку взагалі, то, в кращому разі, далеко в кільватері, задовольняючись бризками тих, що попереду.

Попереду буде й Росія. «Об'єднана Європа в усі віки не уявлялася без Росії» — саме в такий спосіб радянські партійно-державні керівники незадовго до розвалу СРСР активно пропагували популярну тоді ідею «загальноєвропейського дому». До речі, цей одвічний інтерес до Європи пов'язували навіть з періодом, коли Росії ще взагалі не було. Виступ перед італійськими парламентаріями, політичними й громадськими діячами та журналістами одного з ідеологів перебудови О. Яковлєва, який ми цитуємо, є дуже характерним. «Культурні, політичні й економічні зв'язки Росії з заходом Європи, — пояснював він, — сягають часів Київської Русі, якщо не раніше. Ці зв'язки іноді надовго переривалися чи послаблювалися: спочатку в результаті татаро-монгольського нашестя, а потім — намагання однієї за одною коаліції європейських держав відгородити Росію від Європи... Сама численність подібних послідовних спроб... підтверджує, що прагнення вивести Росію за політичні межі Європи недосяжне. Росія неминуче поверталася у лоно європейської політики...»

Відомо, що виступи за кордоном діячів такого рангу завжди вважалися не тільки пропагандистськими, а й програмними. Тож з позицій сьогодення цікаво, як нам здається, простежити хід думок тодішнього члена Політбюро і секретаря ЦК КПРС. «Європа, — говорив Яковлєв, — може здійснити великий історичного сенсу експеримент — створити систему взаємовідносин, у повній мірі відповідну і викликам часу і кращим духовним традиціям європейської цивілізації. Задум «європейського дому» породжений усіма реальностями кінця XX століття, нинішнім рівнем розвитку людства, якісно новим становищем Європи... Об'єктивно існує тільки одна Європа — єдина і неподільна».

Чи не правда, звучить, наче ода з уст якогось пан'європейського лідера? Капіталісти, по суті, значною мірою реалізували на своїй території ідеї Кремля. І Європа з того часу якщо й змінилася, то не в гірший бік. А нинішня Росія Єльцина, хоч і критикує дещо реформовані європейські структури, практично з усіма ними до недавнього часу налагоджувала співробітництво, включаючи й «одіозний» Північноатлантичний альянс, з яким Москва підписала Основоположний акт Росія—НАТО, що своїм змістом, як вважають українські дипломати, є набагато масштабнішим за Хартію про особливе партнерство між Україною й НАТО. Тактичний розрив, що стався у зв'язку з балканськими подіями, так само, як і ідея «об'єднання трьох» — Росії, Білорусі та Югославії — це епізоди, що не визначатимуть, на наш погляд, стратегічного майбутнього цих відносин. Це не вигідно ні Росії, ні НАТО, ні Вашингтону. Отже, євроцентризм Росії — категорія і історична й сьогочасна. Від Петра І, який «прорубав» вікно в Європу (і навіть раніше, як каже Яковлєв), згодом — від ЦК КПРС і до наших днів європейський напрямок був і залишається важливою складовою зовнішньополітичних, зовнішньоекономічних і оборонних інтересів Росії.

І це нормально. Ненормально те, що кожний крок України в тому напрямку натикається на нерозуміння й підозри північного сусіда, що в Києві розцінюється як вияв політики «подвійних стандартів», намагання перекрити європейський вектор української зовнішньої політики.

Одним із особливо настирливих економічних аргументів, до речі, не зовсім позбавлених сенсу, є розмови, що нас з нашими товарами ніхто на Заході не чекає. Тепер, коли ми практично щоденно дізнаємося, що нас і на Сході не дуже чекають, а товарообіг в рамках СНД скоротився вдвічі, в тому числі й наш товарообіг з Росією — на 20% — і далі продовжує падати, пора, очевидно, усвідомити, що працюють уже не політичні гасла, якими б привабливими вони не були, а грубі економічні чинники. До того ж варто звернути увагу, що товарообіг всередині СНД, як повідомляє штаб-квартира Співдружності, становить лише 33% загального обсягу торговельних операцій країн-учасників (на початок 90-х років було 69%). Цікавий і висновок: «неготовність партнерів до повноцінних контактів на основі ринкових принципів». Хоч як би там було, а факт залишається фактом: дві третини товарообігу країн СНД уже йде на треті країни, в тому числі й на ті західні, де нас нібито не чекають.

Тепер з точки зору тенденцій давайте глянемо на тих, хто ще донедавна входив до Ради Економічної Взаємодопомоги (РЕВ), що була найвидатнішим радянським інтеграційним досягненням. З певними застереженнями частину з них уже розглядають як країни з функціонуючою ринковою економікою.

Так-от. Угорщина. За значного падіння торгівлі з колишніми країнами РЕВ близько 60% зовнішньоторговельного обороту зосереджено в ЄС. Природно, що такі зміни супроводжувалися й змінами в номенклатурі обміну відповідно до попиту, на що Угорщина оперативно реагувала. Зросла, зокрема, частка промислової та напівготової продукції в угорському експорті. Частка сільськогосподарської, навпаки, дещо знизилась. (До речі, Угорщина першою з країн «радянського блоку» уклала договір з Європейським співтовариством ще 1988 р., до трансформації його в Європейський союз (1993). З 1974 по 1986 рр. СРСР не давав дозволу ні на загальні угоди РЕВ з європейськими структурами, ні на їхнє співробітництво з окремими учасниками. У червні 1988 р. Спільна Декларація між ЄС та РЕВ поклала все-таки початок політичного та економічного зближення ЄС з країнами Центральної і Східної Європи. А в березні 1991 р. угоду було підписано і з самим Радянським Союзом, проте скористатися цим уже ніхто не зміг. Московський путч повернув колесо історії на всі 180 градусів).

Швидко розвиваються економічні відносини з ЄС і в Чеській Республіці. До того ж експорт перевищує імпорт, що свідчить про зростання конкурентоспроможності чеських товарів. Сьогодні чеська економіка майже повністю переорієнтована на Захід, а 60% експортно-імпортних операцій припадає на ЄС. Тут так само тривають структурні зміни, викликані необхідністю пристосування до європейських реалій.

Подібні різношвидкісні процеси спостерігаються особливо виразно в Польщі і в дещо специфічному варіанті в країнах Балтії, серед яких найуспішнішою на даному етапі є Естонія. Звичайно, ніхто конкурентів не любить і до себе не тягне. Але ж «процес пішов». Усі ці країни все менше розраховують на нестабільні експортні ринки СНД (де є величезні потреби, але немає грошей). А згодом, реформувавши своє виробництво, закріпившись у межах вільного ринку, до якого йде Європа, вони все прискіпливіше приглядатимуться і до нашої продукції. Її конкурентоспроможність визначатиме рівень зовнішньоторговельних успіхів. Хто сумнівається, хай вивчає досвід «човників».

Із усього цього

Час робити висновки

Без істерії, на засадах здорового глузду, що якраз і буде адекватно національним інтересам України.

Європейський вибір — уже історичний факт. Але інтеграція в цьому напрямі тільки починається. Мало називати себе центром Європи. Цього не помітять і не повірять, поки не матимемо європейської політики. За змістом і масштабами. Що це означає?

Якщо коротко викласти критерії, котрим мусять відповідати країни, що претендують на членство в основній економічній структурі — Європейському союзі (який чи не найбільше на даному етапі має цікавити Україну), то вони такі:

> ***політичні** (демократія, верховенство права, гарантії прав людини, нацменшин);*
> ***економічні** (лібералізація цін та торгівлі, усунення перешкод на шляху приватного бізнесу, закон про банкрутство, макроекономічна стабілізація, розвинений фінансовий сектор);*
> ***змішані** (здатність країни прийняти на себе всі зобов'язання, що походять з її членства у ЄС, — політичного, економічного та монетарного характеру)*

Ми далекі від ілюзій, що інтегруючись у Європу, від якої були штучно ізольовані різними завісами, одразу розбагатіємо, купатимемося у добробуті та свободах. Це складний і тривалий процес. І було б так само наївно розраховувати на активне зацікавлення європейськими та трансатлантичними проектами нашого консервативного чиновництва, для якого всі ці «європейські штучки» —що п'яте колесо до воза. Просуватися второваним «чумацьким шляхом» — від зарплати до зарплати, звичайно, легше. Але не обманюватимемо себе. Поки всіляки адміністративні реформи існують переважно на папері, саме вони — наші чиновники — й несуть основний тягар інтеграційної роботи. І саме їм, сумлінним дітям номенклатурного минулого, постійно нав'язується, а частково ними й продукується, нібито самозрозумілий «російський фактор» на противагу європейській інтеграції. Замість того, щоб усвідомити, що може — і повинно! — бути і те, й друге в розумних «дозах». Знов-таки за єдиним беззастережним виміром — відповідність державним інтересам, невідкладним і перспективним потребам українського народу. Інакше кажучи, творити нормальні, безконфліктні умови для нашого просування (яке точне слово!) до чогось кращого. Треба все робити для того, щоб зацікавлювати Україною і Схід, і Захід. Якщо в хаті чотири стіни, то невже ми хочемо, щоб тільки одна була міцна?

Так бачать проблему члени Народно-демократичної партії, яку представляє один з авторів цієї статті, і широкі кола поза нею. В інтересах України, щоб такий, оптимальний, як нам здається, підхід, став визначальним для всіх політичних сил і партій. Це дозволило б безболісно спрямувати дискусії в русло конструктивної співпраці на добро українського народу, уникнути крайнощів з одного й другого боку, які гальмують розвиток, виробництво, заганяють людей у пастку безвиході. Народ уже вкотре стає заручником відвертих або замаскованих політико-ідеологічних упереджень. Провідну роль у виправленні становища мали б відіграти гілки влади, що часто-густо, однак, чинять, як Лебідь, Рак і Щука (не плутати з Росією: у нас свої «лебеді» і свої «раки»).

Ми переконані, що проблемам інтеграції слід надати більшої публічності. Адже йдеться про кардинальні, навіть світоглядні зрушення в масовій свідомості людей. Без належної поінформованості, знання справи вони легко стають об'єктом політичних маніпуляцій і мимоволі —союзниками відвертих противників не тільки інтеграції, а й незалежності. Є, однак, дуже простий рецепт проти подібних побоювань — кардинальні зрушення в економіці країни, зростання добробуту населення, яких поки що, на жаль, не видно.

Не дивно, що з роками й ставлення до України дещо змінюється. Скажемо навіть відвертіше: вона викликає все менше захоплення наявних і можливих партнерів. Доказом цього є не тільки січнева сесія Парламентської Асамблеї Ради Європи, де Україну привселюдно шпетили за розходження між словом і ділом, а й принизливі рейтинги та дискусії в різних столицях і штабквартирах стосовно того, чи гідна Україна фінансових дотацій, які пройдаються швидше, ніж отримуються, і т. д.

«Порівняно з іншими республіками колишнього Радянського Союзу, а особливо з сусідніми країнами Центральної Європи, результати України в процесі переходу до ринкової економіки розчаровують. Україна залишається країною з найменшим рівнем приватизованої власності, найбільш зарегульованою, закритою та корумпованою країною в регіоні. Більшість посадових осіб не мають поняття про ринкову економіку». Так оцінюють становище у нашій державі американські спеціалісти з всесвітньо відомої РЕНДкорпорейшн. І ці оцінки мало чим відрізняються від інших. Ключовим словом є «розчарування». Україна не виправдовує надій світового співтовариства, не кажучи вже про сподівання власного народу. Природно, тут можуть бути й натяжки. Але вони ходуном ходять навколо України. Фактично держава подається як така, що нагадує тих численних чужоземних біженців, які силкуються через наші кордони потрапити на Захід, розраховуючи на блага і забуваючи про обов'язки.

Компліменти на нашу адресу, які вихоплюються з уст високих гостей під час офіційних зустрічей та інтерв'ю, є переважно даниною ввічливості і не повинні дурманити керівні голови. Це, по суті, натяки на те, якими ми маємо бути, чого від нас чекають.

Той, хто буває на міжнародних конференціях з української проблематики, знає: настійним рефреном щоразу звучить — «ми хочемо вам допомогти, але допоможіть нам допомагати. Ми не можемо зробити те, що мусите зробити ви самі, але чомусь не робите». Мало того, нам уже не вірять, що не можемо. Вважають, що не хочемо. Не маємо політичної волі. Ховаємося за політичну тріскотню. Не наважуємося чи боїмося розрубати гордієві вузли міжкланової взаємозалежності і корумпованості.

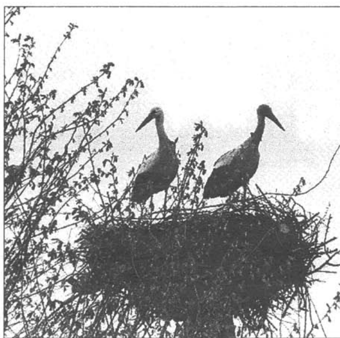
Хотілося б у рік президентських виборів почути і відчути, що це неправда.

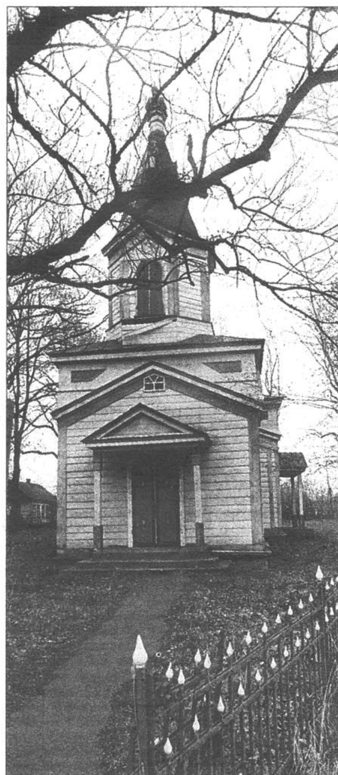
Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ,
народний депутат України, голова підкомітету з питань європейсько-атлантичного співробітництва Комітету у закордонних справах і зв'язках з СНД Верховної Ради України;
Володимир ЧОРНИЙ,
дипломат, журналіст.

(Закінчення. Початок в № 71).

Довга Радуниця баби Насті

(Початок на 1-й стор.).

Там Радуниця в неділю, тому в понеділок особливо порожньо. Але церква відчинена. Замість ікони — репродукція Брюллова під вишитим рушником. А поруч родинні поминальні книжки: сотні рукописних імен, деякі давні, з «ятями». Неподалік бабиної хати гніздо лелек. При нашому наближенні вони полетіли попередити хазяйку. Так само й кіт на бабиним порозі, побачивши нас, пішов до хати: мовляв, прийшли якісь тут. А собак не видно. Баба потім казала: було багато, але всі померли. Чи страшно тут жити? Хто так не жив, все одно не збагне. «Трудно було робить у колгоспі дояркою, а тепер я зосталась, а начальники, що мучили нас, усі вимерли!» Ми не стали її розчаровувати. Вона й справді без начальників дбає про солярку для лампи, про дрова, сіно, город і корову. Лікар — за сім кілометрів і корову до бика — теж туди вести. Цього року Рижуля якраз на Радуницю захотіла до бика, то баба сказала: «Ти що собі думаєш в отакий празник? Хто нас там жде? Потерпи!». Якось до баби завітала група голландців, то їй і досі їх шкода: чому вони не православні й чому наш Кучма не наверне їх у якусь нормальну віру? А ще питає: «У Сербії союзники є? Чи вона у тій Європі — як оце я отут?» На Радуницю сюди приїздять з кожним роком усе менше. А у баби Насті й так щодня Радуниця. Є кого згадати, коли ти сам.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Житомирська область.

Хроніка. Факти. Події

✔ Белград

Бомбардування тривають

З четвертого заходу натовська авіація остаточно зруйнувала Жежелєв міст через Дунай в адміністративному центрі багатонаціональної Воєводини — місті Новий Сад. Бомбували й інші об'єкти Нового Саду, кілька сильних вибухів пролунало в місті Сомборі та селі Причевич. Ударів завдавали по складах пального підприємства «Югопетрол». У багатьох місцях активно діяли засоби ППО югославських збройних сил. Біля міста Зренянин було підбито натовський літак.

✔ Лондон

Неофашисти виходять на стежку війни

П'ять осіб отримали поранення внаслідок вибуху бомби в суботу в східній частині Лондона. Очевидно, бомба була всередині автомобіля. Поліція пов'язує цей терористичний акт з активізацією расистських організацій. Влада повідомила, що відповідальність за вибух узяла на себе неофашистська «Комбат-18». Цей вибух стався через тиждень після вибуху бомби на півдні Лондона на пожвавленій торговій вулиці. Тоді поранення отримали 39 осіб.

✔ Тель-Авів

Нетаньяху не вірить Арафатові

Прем'єр-міністр Ізраїлю Біньямін Нетаньяху заперечує свою відповідальність за заморожування мирного процесу на Близькому Сході. В американській газеті «Нью-Йорк таймс» він підтвердив, що готовий іти вперед, якщо палестинці зроблять відповідні кроки в боротьбі з тероризмом. Згідно з газетою, прем'єр-міністр «дав зрозуміти, що неохоче довіряє палестинському лідерові Ясіру Арафатові як партнеру в мирному процесі. Нетаньяху, як і раніше, не вірить у визнання палестинцями Ізраїлю та в їхні мотиви за столом переговорів».

✔ Москва

Гурманам — від політиків

Яскравою подією минулого тижня в політичній Москві стало святкування дня народження батька російської ліберальної демократії Володимира Жириновського. 53-річчя Володимир Вольфович відзначив по-жириновському гучно, сито, піснями, танцями. Йдучи за принципом «усе скороминуще, а музика — вічна», автор книжкового бестселера «Азбука сексу» презентував черговий свій витвір — пісенний альбом під назвою «Справжній полковник», записаний на партійній музичній студії «ЛДПР-Рекордс». Святкове шоу відбувалося в одному з московських нічних клубів, де повногруді довгоногі дівиці в нескромному одязі підспівували й підтанцьовували солістові Жириновському. Міністр оборони РФ напередодні дня народження присвоїв лідерові високе звання полковника, хоча Жириновський стверджує, що він уже давно генерал.

А в холі фракції у Держдумі в урочистій обстановці під звуки духового оркестру журналістам було представлено скульптурну модель пам'ятника вождеві ЛДПР: він стоїть на постаменті в довгому пальті й кашкеті-«жириновці» та задумливо дивиться в далечінь. Як заявив депутат від ЛДПР, голова комітету думи з геополітики Олексій Митрофанов, цей пам'ятник-зразок — зменшений варіант майбутнього двадцятиметрового монумента, що його з часом встановлять на Лубянській площі російської столиці, де раніше Фелікс Дзержинський замислено поглядав на всі жахи сучасної Росії.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ», агентств «Сіньхуа» та «Дойче велле».
Фото АП.

Серце співчуває Югославії, та розум...

Наприкінці минулого тижня в Києві побував Голова Сенату Французької Республіки пан Крістіан Понселє. Подорож в Україну стала його першим зарубіжним офіційним візитом. Можливо, він відбувся не в найкращий час: і не стільки для України чи Франції, скільки для всієї Європи. Коли в одній з європейських країн триває війна, хоч-не-хоч, але відносини між країнами континенту багато в чому залежать від того, як вони ставляться до конфлікту. Про це йшлося й під час ексклюзивного інтерв'ю, яке пан Понселє дав «ГУ» по завершенні візиту.

— Пане Голово, ви обговорювали ситуацію в Югославії і з Президентом України, і у Верховній Раді. Чи відчули, що вас розуміють?

— Щодо парламенту, то я тільки виклав точку зору Франції і свою власну на ситуацію, що склалася. Ми нині всі пов'язані: є серце, яке відчуває, і голова, яка думає. Серцем ми пов'язані з народом Югославії, у нас багато спільного в історії. А ось розум наш не може погоджуватися з тим, що наприкінці XX століття в Європі відбуваються етнічні чистки.

Жодна відповідальна людина не може змиритися з таким ставленням пана Милошевича до албанського населення. Бо ж щось подібне може статися завтра будь-де. Франція намагалася врегулювати це питання за допомогою переговорів. Саме Франції належить ініціатива організації зустрічі в Рамбуйє. На жаль, нічого не вийшло, і навіть під час переговорів Милошевич скористався часом, щоб продовжувати чистки. На жаль, на превеликий жаль, армія змушена була заговорити.

І тепер необхідно, щоб усі країни доклали зусиль, аби якнайшвидше вийти на шлях переговорів. Франція та Україна повинні зіграти певну роль у цьому. Франція завжди показувала, що вона залежить від своїх союзників, пристає на їхні умови. Україна має мудрість, уміючи домовитися з усіма своїми сусідами. Мене зрозуміли і в парламенті, і у президента, що треба разом шукати цей шлях.

— Проте, схоже, не всі депутати ВР згодні з вами?

— У парламенті я не починав дебатів, я тільки виклав точку зору. Я не можу втручатися у внутрішні справи країни. Але те, що сталося в парламенті (**частина депутатів, які не згодні з позицією Франції щодо югославської проблеми, залишили зал засідань. — Авт.**), для мене було дуже важливо, адже врешті-решт засвідчило: у вас вільний парламент і тут можна вільно виявляти свою волю. Це ознака демократизації. Не можна сказати, що таке є в усіх країнах, навіть у тих із республік, які називають себе демократичними.

— А у Франції така практика є?

— Звичайно!

— Пане Голово, у Вашингтоні відбувся саміт НАТО, під час якого прийнято нову концепцію альянсу. Напередодні саміту помічник міністра оборони США Франклін Крамер, заявив, що відтепер країнам НАТО не потрібний дозвіл Ради Безпеки ООН, аби починати військові дії за межами територій своїх країн. Як ви до цього ставитеся?

— Я залишаю на його сумління відповідальність за цю концепцію.

— Але її підписують всі країни НАТО...

— Значить, будуть дебати... Щодо мене, то я хочу бачити Європу сильною.

— І яку роль в ній може відігравати Україна?

— Вона вже зіграла велику роль. І тому я хотів би, щоб Україну підтримували в її зусиллях економічного розвитку: приклад її мудрості повинен надихати інші демократії. І спільними зусиллями — Франції в Західній Європі та України у Східній — ми можемо скоординувати наші дії і досягнути поставленої для себе мети — створення незалежної Європи.

— Незалежної від кого?

— ... Щоб не було необхідності звертатися по допомогу до сильних країн, які знаходяться поза Європою, у розв'язанні наших проблем. Там, де є воля й бажання, це можливо.

Інтерв'ю взяла Наталя ФІЛІПЧУК.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Без претензій на роль соліста

(Початок на 1-й стор.).

У документі також декларують, що НАТО-2000 починається сьогодні. Вона несе свою місію згідно з новими стратегічними цілями та вимогами і по-новому розбудовує свої відносини з партнерами.

Так, базою натовських перетворень є нова стратегічна концепція. НАТО підтримує прихильність до розширення альянсу і надає тим, хто «зазирає» у відкриті двері НАТО, конкретний план дій. Виконання індивідуального плану кожним кандидатом на членство надає право увійти в альянс і залишитися під заповітним дахом. Нові три члени, запевняє альянс, не будуть останніми. У комюніке прозоро натякнули, хто саме наступний переступить поріг на саміті 2002 року. Це насамперед Румунія та Словенія. Далі у списку «любимчиків» дружніми лавами виступають три балтійські країни. Однак найреальніші шанси вступу до альянсу має Литва. Болгарію та Словаччину НАТО теж заохочує.

Доволі тепло тут відгукуються про Македонію й Албанію, але це більше схоже не на запрошення, а на батьківське поплескування по плечах у зв'язку з проблемами косовських біженців, що звалилися на ці держави.

Альянс майбутнього налаштований активно збільшувати інтенсивність діалогу з партнерами і посилити консультації Ради Євроатлантичного партнерства. Про це йшлося і на зустрічі Україна—НАТО, і на засіданні СЕАП. Партнери, на думку Брюсселя, мають стати у воєнному плані мобільнішими й здатними до ефективних та негайних дій.

Оскільки Україна особливий партнер, то все вищеперераховане стосується і її. Нашій державі присвячено цілий пункт 28 заключного комюніке. Однак нічого відмінного від попередньої позиції НАТО щодо України, що її відображено, зокрема, у хартії, немає. Нас усі також підтримують на шляху реформ, відзначають прогрес у відносинах і вітають мирні ініціативи щодо Косово.

Звичайно, темою номер один Вашингтонського саміту стала косовська проблема. Альянс офіційно змінився в рішенні йти до переможного кінця. Втім, як і Милошевич. До чого в підсумку приведе безкомпромісна політика сторін, тут намагаються не думати. Вважають, що повітряні бомбардування мають успіх і НАТО просунулася у розв'язанні цієї проблеми. Проте в кулуарах саміту активно подейкували про третю фазу операції і про можливість, хоча й вельми небажану, наземної операції. Було враження, що обговорення деталей етапів приходу миру на багатостраждальну югославську землю давало змогу трохи забутися й абстрагуватися від нинішньої досить безвихідної ситуації. А щоб ні в кого не виникало жодних сумнівів, в основному документі вашингтонської зустрічі дії НАТО, подібні до воєнної операції у Косово, визначають як «новий рівень міжнародного втручання». Така штука необхідна «для побудови безпечного і благоденствуючого громадянського суспільства».

Винесена в окремий пункт програми саміту зустріч Україна—НАТО, безперечно, підвищила авторитет нашої держави. Особливо, коли зважати на нові політичні реалії. У кулуарах теж досить жваво цікавилися мирним планом, запропонованим Президентом Леонідом Кучмою. Як наголосив Генеральний секретар альянсу Хав'єр Солана, «НАТО вітає будь-які мирні ініціативи: головне, щоб їх результатом була... згода Милошевича виконати п'ять умов Брюсселя». Російські журналісти постійно нагадували про дії Віктора Черномирдіна на цій самій дільниці фронту й питали в Леоніда Кучми, перетинаються мирні ініціативи Києва і Москви чи проходять паралельно. Леонід Данилович сказав: «Україна не претендує на роль соліста в цьому складному процесі. Головне — досягнення мети. І не окремо Україною або Україною та Росією, а всім разом, включаючи НАТО».

Яна СТАДІЛЬНА.

Вашингтон.

У ПАРЄ на одну повноправну делегацію побільшало

Югославська криза буде в центрі уваги чергової сесії Парламентської Асамблеї Ради Європи, що розпочала свою роботу вчора у Страсбурзі. Делегати парламентів 41 країни—члена Ради Європи обговорюватимуть і ситуацію в Боснії і Герцеговині, виконання зобов'язань Хорватією.

У нинішньому складі Асамблея засідатиме вперше: до кола країн—членів Ради Європи додалася Грузія. Її делегація змінила статус спеціального гостя на статус повноправного учасника Асамблеї. І сьогодні має відбутися одна з найважливіших на сесії подій: урочиста церемонія прийняття цієї держави до РЄ. Перед делегатами ПАРЄ виступить Президент Грузії Едуард Шеварднадзе. Почесними гостями нинішньої сесії також мають бути Президент Албанії Рейхеп Меджані та чеський прем'єр Мілош Земан. А загалом нинішні засідання Асамблеї відбуватимуться з «ювілейним» настроєм її делегатів: адже виповнюється 50 років з часу заснування Ради Європи.

До Страсбурга прибула делегація Верховної Ради на чолі з її головою Борисом Олійником. Заплановано низку виступів українських представників.

Окрім «основної», цього разу тут три дні засідатиме так звана Молодіжна асамблея. Участь у її роботі візьмуть майже 300 молодих людей з усієї Європи. Від України на цих засіданнях має бути наймолодший депутат Верховної Ради Андрій Звонарж.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Прощавай, серпастий і молоткастий!

З першого травня у Грузії припиняється дія паспортів радянського зразка. До 2001 року ними можна буде користуватися як посвідченнями особи, але для поїздок за кордон, у тому числі до країн СНД, громадянам Грузії треба мати закордонні паспорти. Коштує одержання паспорта приблизно 30 доларів США.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

Колектив Міністерства закордонних справ України висловлює глибоке співчуття заступнику начальника управління **Тимофєєву Ігорю Володимировичу** у зв'язку з передчасною втратою батька **Володимира Сергійовича.**

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПЕРШИЙ ВИПУСК АКЦІЙ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ОБЛАСНА АПТЕЧНА УПРАВЛЯЮЧА КОМПАНІЯ»

1. Найменування: Відкрите акціонерне товариство «Обласна аптечна управляюча компанія».

Місцезнаходження: Україна, 340114, м. Донецьк-114, проспект Панфілова, буд. 15.

2. Метою діяльності ВАТ «Обласна аптечна управляюча компанія» (далі компанія) є концентрація основних джерел фінансування з реалізації «Програми поліпшення медикаментозного забезпечення населення Донецької області», інвестиційних проектів для всебічного сприяння розвитку та підвищенню рівня забезпечення виробами медичного призначення та іншими матеріальними цінностями населення Донецької області, особливо її малозабезпечених верств, ветеранів та інших пільгових категорій громадян.

Предметом діяльності компанії є:

— фінансова, виробнича та комерційна діяльність;

— проведення посередницької та торговельно-закупівельної діяльності, спрямованої на задоволення потреб підприємств та населення Донецької області у лікарських засобах, виробах медичного призначення та інших матеріальних цінностях, вивчення кон'юнктури ринку, організація реклами;

— організація закупівлі, ввезення, транспортування, зберігання, реалізації окремих груп лікарських засобів;

— оптова та роздрібна реалізація ліків та їх виготовлення;

— надання послуг в організації поставок сировини, обладнання, запасних частин, пакувальних матеріалів.

3. Засновниками акціонерного товариства є:

Донецька обласна рада, 340105, м. Донецьк, бульвар Пушкіна, 34, тел. (0622)90-74-15, факс (062)335-92-54.

Донецька міська рада, 340050, м. Донецьк, вул. Артема, 98, тел. (0622)93-09-54, факс (062)337-67-37.

4. Запланований статутний фонд — 11 142 500 гривень.

5. Внески засновників до статутного фонду та форма здійснення внесків: засновники вносять свої вклади у формі належних їм часток у статутних фондах товариств з обмеженою відповідальністю «Обласна аптечна холдингова компанія» (код ЄДРПОУ 30206529) та «Міське аптечне об'єднання» (код ЄДРПОУ 30206492) відповідно на суму:

— Донецька обласна рада — 6 272 500 (шість мільйонів двісті сімдесят дві тисячі п'ятсот) гривень, з яких:

— 225 350 (двісті двадцять п'ять тисяч триста п'ятдесят) гривень — частина частки, що становить 18 відсотків статутного фонду товариства з обмеженою відповідальністю «Міське аптечне об'єднання»;

— 6 047 150 (шість мільйонів сорок сім тисяч сто п'ятдесят) гривень, що становить 51 відсоток статутного фонду товариства з обмеженою відповідальністю «Обласна аптечна холдингова компанія»;

— Донецька міська рада — 413 050 (чотириста тринадцять тисяч п'ятдесят) гривень — частина частки, що становить 33 відсотки статутного фонду товариства з обмеженою відповідальністю «Міське аптечне об'єднання».

6. Обсяг емісії — 11 142 500 гривень.

Кількість акцій — 222 850 акцій.

Тип та категорія акцій — акції прості на пред'явника.

7. Номінальна вартість акцій — 50 (п'ятдесят) гривень. Серія А. Номери з 000001 по 222850.

8. Запланований курс однієї акції — 50 (п'ятдесят) гривень.

9. Акції випускаються в документарній формі.

10. Рішення про проведення випуску акцій прийняте зборами засновників (протокол № 1 від 9 березня 1999 року).

11. Установчі збори відбудуться 24 травня 1999 р.

12. Передплата на акції здійснюватиметься з 12 травня 1999 р., початок — о 8.00, по 12 травня 1999 р., закінчення — о 17.00, за адресою: м. Донецьк, проспект Панфілова, буд. 15, кімн. 3, тел. (0622)57-00-84.

13. Дії щодо передплати на акції рішенням засновників уповноважена проводити комісія у складі:

1. Прохоров Валерій Тимофійович — представник Донецької обласної ради.

2. Лактіонов Валерій Олександрович — представник Донецької міської ради.

3. Данилов Анатолій Миколайович — представник Донецької обласної ради.

4. Герасимчук Ольга Олександрівна — представник Донецької обласної ради.

5. Ладе Тамара Іванівна — представник Донецької міської ради.

14. Початкові внески вносяться на рахунки для формування статутного фонду:

— в національній валюті України — № 26003063100 в АК «Донгорбанк», МФО 334970, код ОКПО 20365318;

— в іноземній валюті (долари США) — № 26004063100840 в АК «Донгорбанк», банк-кореспондент: Bank of New York, SWIFT: IRVT US 3N, account No. 890-0319-070 (для перерахування коштів нерезидентами України).

15. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії.

Грошові кошти, залучені від емісії, будуть використані:

— на закупівлю медикаментів у розмірі 60 відсотків від загальної суми залучених коштів;

— на закупівлю торговельного обладнання для аптек (обладнання для виробництва медичних препаратів) у розмірі 40 відсотків від загальної суми залучених коштів.

16. Власники акцій мають право:

— брати участь у голосуванні на загальних зборах акціонерів, а також в управлінні справами компанії в порядку, визначеному її статутом;

— обирати та бути обраними до ревізійної комісії, ради компанії та інших її органів;

— брати участь у розподілі прибутку компанії та одержувати його частку (дивіденди) в порядку, передбаченому статутом компанії;

— вийти в установленому законодавством порядку з компанії;

— одержувати інформацію про діяльність компанії в порядку, визначеному її статутом;

— вільно розпоряджатися належними йому акціями;

— на частку вартості майна компанії, пропорційну вартості належних йому акцій у разі її ліквідації;

— користуватися переважним правом на придбання додатково випущених акцій компанії;

— вносити свої пропозиції щодо порядку денного загальних зборів акціонерів не пізніш як за 30 (тридцять) днів до їх скликання;

— скликати позачергові загальні збори акціонерів, якщо вони володіють у сукупності не менше ніж 10 (десятьма) відсотками голосів;

— призначати своїх представників для контролю за реєстрацією акціонерів у загальних зборах, якщо вони володіють у сукупності більш ніж 10 (десятьма) відсотками голосів, про що вони до початку реєстрації письмово повідомляють правління компанії.

17. Порядок передплати на акції та їх оплати.

Особи, які бажають передплатити акції:

— подають до комісії з проведення передплати заяву довільної форми на ім'я засновників за адресою: 340114, м. Донецьк, проспект Панфілова, буд. 15, кімн. 3, яка обов'язково повинна містити:

— для юридичних осіб: повне найменування, код ЄДРПОУ, номер телефону/факсу, адресу для листування та кількість акцій, на які здійснюється передплата. Заява підписується керівником та завіряється печаткою;

— для фізичних осіб: прізвище, ім'я та по батькові (повністю), паспортні дані, номер телефону, поштову адресу та кількість акцій, на які здійснюється передплата.

— вносять грошові кошти в розмірі не менше 10 відсотків вартості цих акцій на один із рахунків, відкритих засновниками для формування статутного фонду:

— в національній валюті України — № 26003063100 в АК «Донгорбанк», МФО 334970, код ОКПО 20365318;

— в іноземній валюті (долари США) — № 26004063100840 в АК «Донгорбанк», банк-кореспондент: Bank of New York, SWIFT: IRVT US 3N, account No. 890-0319-070 (для перерахування коштів нерезидентами України).

Після закінчення терміну передплати комісією складається перелік передплатників, виходячи з черговості зарахування грошових коштів на ці рахунки. На підставі переліку засновники видають передплатникам письмове зобов'язання про продаж відповідної кількості акцій.

На день скликання установчих зборів особи, які передплатили акції, повинні внести з урахуванням попередніх внесків не менше 30 відсотків номінальної вартості акцій, після чого засновники видають їм тимчасові свідоцтва, а також укладають договір купівлі—продажу акцій.

Підтвердженням факту передплати на акції є наявність заяви особи, яка бажає купити акції, укладений договір купівлі—продажу акцій та сплата 30 відсотків вартості зазначених у договорі акцій.

Акціонер у встановлений установчими зборами термін, але не пізніше року після реєстрації акціонерного товариства, повинен сплатити повну вартість акцій.

У разі несплати у встановлений термін акціонер, якщо інше не передбачено статутом компанії, сплачує за час прострочки 10 відсотків річних від суми простроченого платежу.

У разі несплати протягом 3 місяців після встановленого терміну платежу компанія має право реалізувати ці акції в порядку, передбаченому статутом компанії.

18. Якщо за встановлений період передплати не вдалося покрити передплатою 60 відсотків акцій, то компанія вважається незаснованою. Якщо передплатою буде покрито від 60 до 100 відсотків акцій, то статутний фонд компанії буде сформовано за фактичними підсумками передплати.

У разі, якщо передплата на акції перевищує запланований розмір статутного фонду (рівень запланованої передплати) менш ніж на 25 відсотків, або дорівнює 25 відсоткам, засновники не відхиляють зайву передплату.

У разі, якщо передплата на акції перевищує запланований розмір статутного фонду (рівень запланованої передплати) більш як на 25 відсотків, засновники мають право відхилити зайву передплату. Відмова у передплаті проводиться згідно з переліком передплатників, починаючи з кінця переліку.

19. У випадку відмови від передплати або при визначенні передплати такою, що не відбулася, внесені у порядку передплати відповідні внески повертаються їхнім власникам у термін не пізніше 30 (тридцяти) днів з часу прийняття відповідного рішення.

20. Місце виплати дивідендів: 340114, м. Донецьк, проспект Панфілова, буд. 15.

Дивіденди нараховуються за рішенням загальних зборів акціонерів на кожну акцію. Дивіденди виплачуються акціонерам пропорційно загальній кількості належних їм акцій. Виплата дивідендів здійснюється один раз на рік за підсумками календарного року після пред'явлення акції платіжним дорученням, поштовим переказом, чеком або іншим способом за погодженням з акціонером з віднесенням витрат за рахунок акціонера.

По нарахованим та неотриманим дивідендам, у випадках, коли акціонерів про це було поінформовано, відсотки не нараховуються.

21. Послугами торговців цінними паперами емітент не користується.

Від Донецької обласної ради
В. Т. Прохоров, заступник
міської ради
Голови обласної ради

Від Донецької міської ради
О. М. Єгоров, Секретар

Генеральний директор
товариства з обмеженою відповідальністю
з надання аудиторських і консультаційних
послуг «Донецькінаудит»
І. І. Нестеренко.

До уваги акціонерів ВАТ «Селещинське хлібоприймальне підприємство»

Повідомляємо, що перші загальні збори акціонерів відбудуться 10 червня 1999 р. за адресою: Полтавська область, Машівський район, с. Селещина, вул. Леніна, 1, у приміщенні Машівської райспоживспілки

Порядок денний

1. Затвердження регламенту загальних зборів акаціонерів ВАТ «Селещанське ХПП».
2. Затвердження звіту про роботу правління, спостережної ради та ревізійної комісії ВАТ «Селещинське ХПП».
3. Обрання членів правління ВАТ «Селещинське ХПП».
4. Обрання членів спостережної ради ВАТ «Селещинське ХПП».
5. Обрання членів ревізійної комісії ВАТ «Селещинське ХПП».
6. Затвердження відповідної редакції статуту ВАТ «Селещинське ХПП».
7. Затвердження внутрішніх положень, які ренгламентують діяльність ВАТ «Селещинське ХПП» та передача окремих функцій, що належать до компетенції загальних зборів акціонерів, спостережній раді та правління.
8. Затвердження порядку розподілу прибутку.
9. Про ведення реєстру власників іменних цінних паперів ВАТ.
10. Різне.

Реєстрація учасників зборів проводиться 10 червня 1999 року з 11.00 до 13.00 за місцем проведення зборів. Початок зборів — о 13.00.

Для участі у зборах необхідно мати:

1. Паспорт або інший документ, що посвідчує особу.
2. Документ, що посвідчує право власності акціонера на акції ВАТ «Селещинське ХПП», або доручення на право представляти інтереси акціонера, засвідчене згідно з чинним законодавством.

Довідки за телефоном: 05364 9-10-75.

Правління ВАТ «Селещинське ХПП».

ВАТ «Київхолод» повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 16 червня 1999 року об 11 годині за адресою: Київ, вулиця Закревського, 22. Тел. факс 545-11-60.

Порядок денний

Звіт про діяльність ВАТ «Київхолод» за 1998 рік.

Вибори керівних органів.

Зміни та доповнення до нормативних документів.

Про дивіденти.

Реєстарція акціонерів проводиться з 9.00 до 11.00.

Арбитражный суд Харьковской области (310022, г. Харьков, площадь Свободы, 5 Госпром, 8-й подъезд) возбудил дело № Б-2770/7-72 о банкротстве открытого акционерного общества «Хозторг» (310052, г. Харьков, ул. Конева, 2, р/с 26000301705324 в Октябрьском АК ПИБ г. Харькова, МФО 351373, код 01562674).

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Інформація про діяльність ВАТ «Київсільелектро» за 1998 рік

Найменування емітента	ВАТ «Київсільелектро»
Код ЭДРПОУ	00132457
№ та дата видачі свідоцтва про державну реєстрацію товариства	00132457 від 05.01.95 р.
Місцезнаходження	м. Київ, в. Л. Толстого, 55-А
Телефон	2208455
Телефакс	2200225
Основні види діяльності	61129 лінійне будівництво
Кількість акціонерів	1826
Кількість власників облігацій	
Чисельність працівників	80
Статутний фонд (для ВАТ):	837960,00 грн.
— прості акції (кількість та частка в статутному фонді);	3351840; 100,00 %
— привілейовані акції (кількість та частка в статутному фонді)	0; 0,00 %
Дата проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ)	30.03.99
Найменування та місцезнаходження реєстратора	ЗАТ «ОКМА», м. Київ
Найменування та місцезнаходження торгівців ЦП, з якими укладено договори на розміщення випусків ЦП	
Найменування та місцезнаходження юридичних осіб, уповноважених емітентом продавати (купувати) його цінні папери	
Найменування та місцезнаходження юридичних осіб, уповноважених емітентом виплачувати доход за його цінними паперами.	
Термін виплати дивідендів (якщо вони будуть виплачуватись)	01.04.99 — 30.09.99

Основні фінансові показники

Показник (значення вказуються в грн.)	Рік Звітний	Рік Попередній
1. Виручка (валовий доход) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору	1613400,00	1796300,00
2. Балансовий прибуток (збиток)	1793200,00	575200,00
3. Всього за активами балансу	2556300,00	5421000,00
4. Всього зобов'язань	793400,00	969100,00
5. Статутний фонд	837960,00	558640,00
6. Номінальна вартість акції	0,25	0,25
7. Нерозподілений прибуток	719200,00	200000,00
8. Чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	0,36	0,43
9. Дивіденди, нараховані на одну просту акцію	0,25	0,28

Открытое акционерное общество «Димитровский хлебозавод» извещает своих акционеров о проведении общего собрания акционеров, которое состоится 11 июня 1999 г. в 13.00 по адресу: г. Димитров, ул. Ватутина, 20, в помещении актового зала горбольницы.

Повестка дня:

1. Отчет правления о результатах финансово-хозяйственной деятельности за 1998 г.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Распределение прибыли предприятиям.
4. Утверждение результатов подписки на акции 2-ой эмиссии акционерного общества.
5. Внесение изменений в устав предприятия.

Уставной фонд общества увеличивается путем проведения 2-й эмиссии акций в количестве 640000 шт. на сумму 160000 грн.

Проект изменения в устав: пункты 5.1 и 5.2 изложить в новой редакции.

5.1. Уставной фонд общества составляет 328138 гривен.

5.2. Уставной фонд общества разделен на 1312552 простых именных акций номинальной стоимостью 0,25 грн. каждая.

Регистрация акционеров (их представителей) будет производиться с 11.00 до 13.00. При себе иметь паспорт. В случае невозможности личного участия в собрании акционер может передать право голоса другому лицу по доверенности.

Телефон для справок 6-15-41.
Правление ОАО.

Відкрите акціонерне товариство «Одеський кабельний завод «Одескабель»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 11 червня 1999 року о 12-00 за адресою м. Одеса, Миколаївська дорога, 144, ВАТ «Одескабель».

Порядок денний

1. Затвердження результатів діяльності товариства за 1998 фінансовий рік.
2. Затврдежння звіту і висновків ревізійної комісії.
3. Затвердження порядку розподілу прибутку товариства за 1998 рік.
4. Затвердження нової редакції статуту товариства.
5. Затвердження статуту ТОВ «Торговий дім «Одесакабель».
6. Про виконання інвестиційних зобов'язань перед товариством ТОВ НВП «Одесмонтажспецпроект».
7. Про участь товариства в міжнародних громадських організаціях.

Реєстарція акціонерів з 8-30 до 11-30 11 червня 1999 року в приміщенні реєстратора ВАТ «Одескабель» за адресою м. Одеса, Миколаївська дорога, 144.

Для реєстрації та участі у зборах необхідно при собі мати: паспорт або документ, що посвідчує особу акціонера та виписку з реєстру для представника акціонера — доручення, завірене в установленому законодавством України порядку.

Довідки за тел. (0482) 23-34-79, 59-91-65.
Оргкомітет.

До відома акціонерів АТ «Індекс-банк»

Повідомляємо, що Загальні збори акціонерів відбудуться 11 червня 1999 року о 12.00 за адресою: м. Київ, вул. Сагайдачного, 1.

Порядок денний:

1. Про дострокове припинення підписки на акції АТ «Індекс-банк» шостої емісії.
2. Затвердження звіту про наслідки випуску акцій шостої емісії.
3. Про внесення змін та доповнень до Статуту АТ «Індекс-банк».
4. Різне.

Реєстрація акціонерів 11 червня 1999 року з 10.00.

Для реєстрації необхідно мати паспорт або документ, що посвідчує особу; для представників акціонерів —доручення на право участі у зборах.

Правління.

Арбитражный суд Харьковской обл. (310022, Харьков, Госпром, 8-й под.) возбудил дело № 1929/7-11 о банкротстве ООО «Ресурс ЛТД», р/с 26000301600748 в Фрцунзенском отделении УАК ПИБ, МФО 351179, ОКПО 14090395, ю/а: г. Харьков, 310091, ул. Харьковских Дивизий, 19.

У номер

✔ Кіровоград

Горить і, певно, горітиме знову

Три доби знадобилося пожежним, щоб упоратися з вогнем на шахті "Новомиргородській". У гасінні брали участь пожежні підрозділи трьох районів Кіровоградської області.

Під впливом хімічних процесів самозайнявся двадцятип'ятиметровий терикон, у якому складувалося близько двадцяти тисяч тонн бурого вугілля. Збитки поки що встановити неможливо, але особливу тривогу викликає те, що через деякий час полум'я може спалахнути знову. Єдина можливість уникнути надзвичайної ситуації — терміново вивезти складоване на шахті вугілля. Але сьогодні це неможливо, бо у січні минулого року шахту було закрито як нерентабельну. І тепер з усього штату підприємства залишилося лише кілька чоловік, які займаються демонтажем обладнання.

✔ Івано-Франківськ

Древнє місто відлічує століття

Утворено оргкомітет з підготовки до святкування 800-річчя Рогатина, яке відзначатимуть восени. За розпорядженням голови Івано-Франківської облдержадміністрації передбачено провести ремонт вулиць, фасадів центральної історичної частини міста, площі Роксолани.

✔ Житомир

«Пожежним, які врятували світ»

Такий напис зроблено на пам'ятнику, відкритому в Житомирі напередодні 13-ї річниці з часу аварії на ЧАЕС. На мітингу поіменно назвали тих, хто ціною свого життя захистив нас навесні 1986-го. Спорудження пам'ятника було справою честі: кілька гранітних кар'єрів безоплатно видобули необхідні блоки, передавши естафету майстрам з обробки граніту, а потім пожежникам, які встановили пам'ятник.

✔ Сімферополь

Програма — самореклама

З настанням тепла сонячний півострів стає улюбленим місцем зустрічі не лише політиків, а й журналістів. «Влада преси і прес влади» — одна з тем Всеукраїнського форуму журналістів «Преса і влада», що проходитиме з 3 по 9 травня в мальовничому туркомплексі «Судак». Його мета — інформаційне забезпечення курортного сезону.

✔ Фотофакт

Іван Григорович Тафій працює в санаторії «Карпати» (Закарпатська область) лікарем-терапевтом. Своїх пацієнтів він «ставить на ноги» за допомогою лікарських рослин.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (ДІНАУ).

Відлуння Чорнобиля

Пам'ятати в ім'я життя

У Національному музеї «Чорнобиль» 24 квітня з журналістами зустрілися керівники Міністерства внутрішніх справ України. Були також запрошені учасники ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС — люди, котрі очолювали силову структуру 13 років тому, коли світ дізнався про Чорнобильську катастрофу.

... Юрій Вошкін один із перших виїхав у Чорнобиль. Йому, тоді заступнику міністра внутрішніх справ, випало безпосередньо керувати евакуацією жителів Прип'яті. Він і тепер пам'ятає: серед евакуйованих було 14 тисяч дітей.

— Наші співробітники прийняли у перші дні частину удару на себе. Інакше населення постраждало б значно більше, — переконаний він. — Авторитет міліція тоді мала великий.

Тисячами подробиць увійшли чорні дні в душі ліквідаторів аварії. Впродовж 13 років пішли з життя 858, стали інвалідами 3779 співробітників органів внутрішніх справ.

Заступник міністра внутрішніх справ України генерал-лейтенант міліції Микола Ануфрієв повідомив присутніх, що оперативна обстановка в зоні відчуження стабільна, контролюється міліцією. Там перебувають 1033 співробітники. Вони працюють вахтовим методом.

Хто бував у Національному музеї «Чорнобиль», певно, пам'ятає: біля

трагічних постатей матері і дитини, обпалених Чорнобилем, підростають дві вишеньки — українська і японська. Цвіт на них у ці квітневі дні заперечує смерть — в ім'я життя.

Тамара ЛЮДНА.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Спорт

Гостей приймають по-різному...

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 22-й тур.

«Дніпро» — «Шахтар». 1:2. 31 000. Филимонов, 1 —Матвеєв, 86, Штолцерс, 87. **«Металург» Зп — «Карпати». 3:1.** 6 000. Моргунов, 61, Топчієв, 64, Полтавець, 89 — Мізін, 42. На 11-й хв. Полтавець не реалізував пенальті. **«Кривбас» — «Металург» М. 3:1.** 12 000. Майоров, 60, Римшин, 78, Мороз, 82, з пенальті —Пантілов, 50. Було вилучено з поля маріупольців Анікєєва (58-ма хв.) і Пушкуцу (90). **«Металург» Д — СК «Миколаїв». 0:0.** 1 200. **«Ворскла» — «Металіст». 1:2.** 5 000. Онопко, 22 — Гольдін, 38, Рудняк, 54. На 83-й хв. з поля вилучено полтавчанина Кобзаря. **«Зірка» — «Нива». 1:0.** 6 000. Мартинов, 73, з пенальті. **ЦСКА — «Таврія». 3:0.** 5 000. Кріпак, 18, 27, Олійник, 68. **«Прикарпаття» — «Динамо». 0:1.** 16 000. Шевченко, 84.

	В	Н	П	М	О
ДИНАМО	15	4	1	53—13	49
ШАХТАР	16	1	5	60—22	49
КАРПАТИ	11	7	4	38—22	40
Кривбас	10	9	3	25—12	39
Металіст	11	3	8	23—26	36
ЦСКА	8	8	4	26—19	32
Металург М	9	5	7	28—20	32
Зірка	8	5	8	20—22	29
Металург Зп	8	3	10	30—36	27
Металург Д	6	7	9	21—33	25
Таврія	6	6	10	20—28	24
Ворскла	6	5	10	22—30	23
Нива	6	5	11	21—30	23
Дніпро	6	2	13	17—34	20
Прикарпаття	3	5	14	17—45	14
СК Миколаїв	2	5	14	12—41	11

Бомбардири: Шевченко («Динамо») — 14 м'ячів, Паляниця («Карпати») — 11, Воробей («Шахтар»), Полтавець («Металург» Зп) — по 10.

Продовжують радувати прихильників стабільною грою футболісти «Металіста». Те саме можна сказати й про ЦСКА. Армійці виграли три матчі поспіль. А їхня перемога над «Таврією» була красивою і переконливою. Хоча і гості, виявляючи характер, билися до кінця.

Принциповий був матч у Запоріжжі. Мирон Маркевич із новим «війським» змагався зі своїми недавніми підопічними — спортсменами львівських «Карпат». Гості відкрили рахунок. Але у другому таймі «Металург» важко було зупинити. Його атаки відзначалися гостротою і результативністю.

Несподівано розпочався матч у Дніпропетровську. «Дніпро», який напередодні очолив Леонід Колтун, вже на перших секундах поєдинку провів голеву атаку. Гостре протистояння тривало до останніх хвилин. І тоді «Шахтар» двома влучними ударами вирвав перемогу.

Киян в Івано-Франківську зустрічали, мов рідних, тепло і радісно. Це було справжнє свято любові до нашого знаменитого клубу, який так порадував нас нинішнього сезону дзвінкими виступами в Лізі чемпіонів. Навіть скупий на сентименти Валерій Лобановський відзначив, що такої гостинності він давно вже не зустрічав.

А от у Дніпропетровську та Кривому Розі, на жаль, спостерігалася зовсім інша картина. В автобусі «Шахтаря» каменюкою вибили скло. А на лаву запасних маріупольців летіли не квіти, а сторонні предмети...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

***

Хокей. Товариський матч національних збірних. Латвія — Україна. 2:0. Другу шайбу господарі закинули тоді, коли на останній хвилині наші тренери замінили воротаря шостим польовим гравцем.

Баскетбол. Чоловіки. Плей-оф. Матчі за 1—2 місця. «БІПА-Мода-СКА» (Одеса) — «ЦСКА-РІКО» (Київ). 79:88 і 89:85. Рахунок серії — 2:1. Претенденти зустрічатимуться в Києві. Матчі за 3—4 місця. «Будівельник» (Київ) — СК «Миколаїв». 79:76, 74:68. Рахунок серії — 2:1. Тепер —

У кого болільників більше, той і грає краще

Першість України. Перша ліга. 25-й тур: «Металург» — «Десна» — 2:0. 2500. Ковальчук, Мирний. «Чорноморець» — «Динамо-2» — 1:2. 3500. Ткаченко, 87 — Яшкін, 7, 85. **26-й тур:** «Торпедо» — «Шахтар-2» — 1:0. 5500. Кірсанов, 56. На 54-й хвилині Приходько («Т») не реалізував пенальті. «Буковина» — «Сталь» — 4:1. 3000. Гамаль, 2, Головачук, 8, Шпірнов, 34, з пенальті, Мігалатюк, 56 — Цвік, 29. «Поділля» — «Шахтар» — + : -. ФК «Львів» — ФК «Вінниця» — 3:1. 3000. Федик, 50, Котовенко, 64, Вергун, 83 — Бабійчук, 18, «Волинь» — «Полісся» — 2:0. 1000. Собех, 55 і 76. «Явір-Суми» — ФК «Черкаси» — 1:0. 1800. Теркулов, 40. «Нафтовик» — ЦСКА-2 — 1:1. 2600. Харченко, 16 —Пахолюк, 42. «Поліграфтехніка» — «Кремінь» — 1:1. 2000. Мельниченко, 62 — Сахно, 83. Матчі «Чорноморець» — «Десна» і «Металург» — «Динамо-2» відбулися вчора ввечері, коли цей номер газети було підписано до друку. Про їх результати ми повідомимо в наступному номері.

Після перемоги над «Чорноморцем» болільники у Запоріжжі пішли на «Торпедо». Команда намагається радувати своїх прихильників комбінаційною грою і перемогами. Навряд чи торпедівці, яких покинув головний тренер Леонід Колтун (він очолив дніпропетровське «Дніпро») поступляться путівкою до вищої ліги. І в Запоріжжі знову відновилися суперечки між «фанатами»: хто сильніше — «Торпедо» чи «Металург»? Це з'ясується в майбутньому чемпіонаті, але вже тепер можна констатувати: на торпедівський стадіон ходить не менше прихильників футболу, ніж на матчі «Металурга».

Інші претенденти на путівку до вищої ліги дещо призупинилися. Черкащани у Сумах не змогли зіграти гідно з аутсайдером, а футболісти з Вінниці, відкривши рахунок у Львові, зуміли зберегти його лише до кінця першого тайму. У другому — львів'яни буквально розтерзали захист гостей швидкими і дотепними атаками. Ця перемога дала змогу львівському клубу наблизитися до лідерів. І, можливо, вони поборються за вихід у вищий світ.

Ось становище команд у турнірній таблиці: «Торпедо» —61 очко, «Динамо-2» — 56; ФК «Черкаси» — 43, «Нафтовик» і «Чорноморець» — по 42, ФК «Львів», ФК «Вінниця», «Шахтар-2» — по 40, «Волинь» — 39, «Сталь» — 36, «Поліграфтехніка» — 35, ЦСКА-2 і «Поділля» — по 29, «Полісся» — 27, «Металург» — 26, «Явір-Суми» — 26, «Буковина» — 22, «Десна» і «Кремінь» — по 18, «Шахтар» — 4. За заборгованість по членських внесках з «Шахтаря» ще до початку другого кола було знято 6 очок. Цю команду вилучено з першості України.

Матчі 27-го туру відбудуться 30 квітня, а 28-го — 3 травня.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Редактор номера Свытлана ПИСАРЕНКО.

Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.

Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі і понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 197963.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311076.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ *ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.*
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України